

Koncepční řešení místo debat, kolik si kdo vezme svetrů

Z energetiky se stal obor dnes mimořádně sledovaný. I těmi, které dříve nezajímalo nic jiného, než si doma příjemně zatopit, uvařit na plynovém sporáku oběd nebo si dát hor-kou lázeň v mrazivém podvečeru. V souvi-slosti s celosvětovým děním jsme si uvědo-mili, jak křehký je pojem teplo domova, i když ho používáme v úplně jiném slova smyslu. A nejen to. Energetické hospodář-ství firem, ať jde o pekaře, řezníky, nebo slé-várny či sklárny, je stejně tak choloulostivé jako komfort nemocnic, lázní, obchodních center. O tom, jak uvažovat nad plynem či elektřinou a budoucností, je rozhovor s Janem Fousekem, výkonným ředitelem Aso-ciace pro akumulaci energie AKU-BAT CZ, která podporuje rozvoj akumulace, výrobu vodíku, poskytování flexibility, výstavbu in-frastruktury pro elektromobily v ČR a celko-vě modernizaci české energetiky. Jan Fousek působí rovněž jako předseda před-stavenstva Solární asociace a člen předsta-venstva Svazu moderní energetiky. Na ener-getických trzích se pohybuje od roku 2007. V letech 2011–2016 byl spolumajitelem a jednatelem jednoho z největších evrop-ských obchodníků s emisními povolenkami a elektřinou, společnosti Virtuse Energy.

Energetická situace na trhu se víc než změníla. Firmy nařikají a mnohé se hroutí. Do-mácnosti zachvátila panika, lidé se bojí, že v zimě nebude čím topit. Vláda občanům řekla, že je nenechá padnout. Je to reálné?

Primárně si musíme říci, proč jsme se do až takto kritické situace vůbec dostali. Evropská unie již mnoho let tlačí členské státy k co nej-vyšší míře nezávislosti na energetických suro-

Jan Fousek, výkonný ředitel Asociace pro akumulaci energie AKU-BAT CZ

vinách ze třetích zemí, a to zejména výrazným posílením výstavby obnovitelných zdrojů spo-lečně s akumulací energie (krátkodobé i se-zónní), výrobou zeleného vodíku, biometanu a dalších nízkoemisních plynů, uzákoněním tzv. energetických společenství pro sdílení elektřiny z čistých zdrojů i mezi obyvateli by-tových domů a paneláků, výrazným posílením energetických úspor ve všech sektorech, včet-ně bydlení, a pomocí mnoha dalších opatření. V mnoha zemích, včetně Česka, se s imple-mentací těchto opatření váhalo a částečně nás to dostalo až do této finanční pasti. Tím v žád-ném případě neříkám, že jsme měli šanci již být většinově soběstační, to určitě nikoliv. Ale situace mohla společně s dovozem LNG, vy-užitím plných plynových zásobníků a právě vyšším podílem OZE a dalších opatření vypa-dat před nadcházející zimou výrazně méně pesimisticky.

Tedy?

Předchozích několik vlád však u nás neudělalo pro rozvoj OZE po tzv. solárním boomu v le-tech 2009–2010 prakticky vůbec nic, veřejné mínění bylo ze stejného důvodu všeobecně rovněž spíše proti. Zatímco celá řada zemí, včetně done-dávna „špinavého“ Polska či většiny západních států, se na cestu vedoucí k vyšší energetické ne-závislosti a dekarbonizaci vydala již před lety, my v Česku jsme nadále sázeli zejména na zažité uhří a ruský plyn. Větší fotovoltaika zde za posledních 12 let nevznikla ani jedna jediná, stejně jako tře-ba samostatně stojící velkokapacitní baterie pro vyrovnávání elektrizační soustavy. Tento zakon-zervovaný stav navíc čeští politici podporovali neochotou transponovat ujní legislativu, což vyústilo až do hrozby sankcí ze strany Evropské komise, před čímž jsme předchozí vládu opako-vaně varovali.

pokračování na stranách 4 a 5

Průzkum: Čechům stále více voní benzín než elektromobily

Téměř 60 % Čechů by upřednostnilo spalo-vací motor před elektromobilem, pokud by šlo o stejný model se stejnou cenovkou. Dle průzkumu pro ČSOB Leasing by ale stejné procento českých řidičů přesvědčily různé formy dotací. Třetina by si elektromobil po-řídila, pokud by dostala příspěvek ve výši 30 % z ceny vozu. Skepticizmus k elektro-mobilům pak u Čechů klesá s věkem.

Průzkum skupiny ČSOB, který mapoval vztah Čechů k elektromobilitě ukázal, že největší bari-érou pro pořízení automobilu na elektro pohon je pro české řidiče především vysoká cena. Val-nou většinu by ale dokázaly přesvědčit dotace. Po dotaci až do výše 30 % z ceny vozu by sáhly dvě pětiny dotazovaných. Fixní částku ve výši 100 000 by ocenil každý desátý Čech a po dota-cích na dobíjení, ať už na veřejných stanicích, či doma by sáhlo 7 % respondentů. Čtyři z pěti do-tazovaných by při koupi elektromobilu upřed-nostnili nové auto před ojetým. Polovina by pak

nakupovala přes oficiálního dealera. Necelých 20 % by ale přímo vyhledala k nákupu elektro-mobilu takovou společnost, která pomůže zá-jemci dotaci získat. „Z průzkumu vyplynulo, že Češi na dotace a zvýhodněné financování opravdu slyší. Existence dotací by dle všeho podpořila oblibu udržitelné mobility i u dlou-hodobých skeptiků,“ řekl Josef Vajsejt, generál-ní ředitel ČSOB Leasing.

Čechy by dle průzkumu k elektromobilitě přilákaly i další benefity. „Pokud by zájemci o elektromobil využili financování skrze dealery a leasingové společnosti, valná většina by pak ve smlouvě ocenila především služby pojící se s provozem, jako je bezplatné dobíjení u partne-rů či zvýhodněná dobíjecí karta. Velký zájem je také o zvýhodněné pořízení dobíjecí stanice do-mů, což je pro respondenty nejkomfortnější for-ma dobíjení. Poptávka je ale i po dotačním po-radenství. Je tedy jasné, že lidé o elektromobily stojí v momentě, kdy jsou zvýhodněné oproti klasickým spalovacím motorům,“ doplnil Josef Vajsejt.

Každý druhý Čech, který uvažuje o náku-pu elektromobilu, by při koupi raději sáhl pri-márně do vlastní kapsy. Nejoblíbenější for-mou financování mimo vlastní úspory je zvý-hodněný úvěr přímo určený na nákup elektro-mobilu, zvolila by si ho třetina dotazovaných. Právě takový nabízí skupina ČSOB prostřed-nictvím jeho poskytovatele ČSOB Leasing pod názvem Půjčka na auta s čistou energií již déle než rok. Integrální součástí financování je balíček povinného ručení a havarijního po-jistění od ČSOB Pojišťovny se zvýhodněnými sazbami.

Navíc nyní aktuálně má ČSOB Leasing u této půjčky speciální časově omezenou ob-chodní akci, a to exkluzivně ve spolupráci s de-alerstvími skupiny Auto Palace Group a E.ON Drive. Pro zákazníky je v této akci připraven atraktivní benefit v podobě E.ON Drive dobí-jecí karty/čipu přednabitě/ho na 10 000 Kč a speciální balíček autopojištění, jehož součástí je zdarma povinné ručení na celou dobu finan-cování.

Na koho se obrátit při neshodách s pojišťovnou

Podle aktuálního průzkumu by se Češi při neshodách s pojišťovnou nejčastěji obraceli na Českou asociaci pojišťoven. A to buď přímo, nebo skrze Kancelář ombudsmana ČAP, jejímž hlavním úkolem je ochrana spo-třebitele. V loňském roce Kancelář om-budsmana ČAP řešila 207 sporů v oblasti neživotního pojištění, třetinu se podařilo uzavřít smírem obou stran.

Téměř dvě třetiny populace už někdy slyšely o České asociaci pojišťoven, pětina pak ví, že existuje ombudsman ČAP. „Pokud člověk zná Českou asociaci pojišťoven, je pravděpodobné, že bude znát i její Kancelář ombudsmana. Nej-častěji ji přitom znají muži a vysokoškoláci – ti mívají obecně větší přehled o dění ve finančním odvětví,“ vysvětlila Jana Hamanová z agentury SC&C, která realizovala pro Českou asociaci pojišťoven průzkum na toto téma.

Pokud by Češi měli problém s pojišťovnou, je to právě asociace, na kterou by se obrátilo 38 % respondentů. Kancelář ombudsmana by byla volbou pro 23 %. „Kancelář ombudsmana ČAP byla založena v roce 2018 na ochranu spo-třebitele. Jejím úkolem je zajistit nestranné, a především rychlé a spravedlivé mimosoudní řešení spotřebitelských sporů souvisejících s neživotním pojištěním,“ sdělila ombudsman-ka České asociace pojišťoven Alena Macková. Na soud by se v případě neshod s pojišťovnou obrátilo 14 % respondentů. Soudní cesta je při-tom bližší mužům, případně mladším a vzděla-nějším lidem. Finančního arbitra by oslovilo 5 % osob a obdobné procento by problémy řeši-lo s ČNB.

V roce 2021 řešila Kancelář ombudsmana ČAP 207 sporů klientů s pojišťovnami, v 86 % případů šlo o problémy s likvidací pojistné udá-losti (nevypacení pojistného plnění). Nejčastě-jí, ve 14 % případů, se týkaly pojištění odpověd-nosti z provozu vozidla. Ke smíru pak došlo v téměř třetině sporů. „Průměrná doba vyřešení sporu byla 41 dní. V porovnání s řízením před soudem je to několikanásobně kratší doba. To je však jen jedna z mnoha výhod mimosoudního řešení sporů intervencí Ombudsmana ČAP. Můžeme s potěšením konstatovat, že pojišťovny dohodnuté řešení vždy respektují,“ uzavřela Alena Macková.

(tz)

Najdete uvnitř listu

Od vlády chceme slyšet jasné slovo

3

Ego ve firmě až na posledním místě

5

Bez ropy zatím svět žít nedokáže

7

Rychloběžná vrata pomohou krotit náklady na energie

11

Světový unikát pro vyšší výnosy jetele

16

PROSPERITA®

Prosperita? Především! Nic jiného neřeším.

Prosperita je měsíční periodikum o podnikání a vzájemné komunikaci mezi firmami a jejich velkými skupinami, mezi profesními uskupeními a navzájem v prostředí českého trhu. Přednostně informuje své čtenáře o dění v české ekonomice především očima jednotlivých podnikatelských subjektů a svazů, asociací, sdružení, unií, komor a Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR. Velký prostor je věnován prezentacím formou článků a rozhovorů anebo klasické reklamě, která je jediným zdrojem financování tohoto časopisu. Cílem je oslovit široké spektrum podnikatelů a manažerů s tím, že přednost mají informace o aktivním postoji k podnikání a vytváření trvalých hodnot.

Časopis Prosperita a přílohy
Prosperita Madam Business
Prosperita Fresh Time

www.iprosperita.cz,
www.madambusiness.cz, www.freshtime.cz

Vydává: RIX, s. r. o.

Sídlo vydavatelství a redakce:

Ocelářská 2274/1, 190 00 Praha 9

IČ: 25763164, DIČ: CZ25763164

e-mail: brixix@iprosperita.cz

Datum vydání: 6. září 2022

PhDr. Eva Brixí-Šímková, šéfredaktorka

mobil: 602 618 008, **e-mail:** brixix@iprosperita.cz

Martin Šímek, šéfredaktor internetových médií

www.iprosperita.cz, www.madambusiness.cz

a www.freshtime.cz

mobil: 606 615 609, **e-mail:** martin@iprosperita.cz

Pavel Kačer, redaktor

mobil: 724 501 791, **e-mail:** kac@iprosperita.cz

Bc. Kateřina Šímková, redaktorka a mediální

konzultantka

mobil: 724 189 342, **e-mail:** simkova@iprosperita.cz

Dr. Jiří Novotný, externí mediální poradce

mobil: 602 668 013, **e-mail:** orpa.cbox@gmail.com

Korektury: Mgr. Pavla Rožníčková

Grafická úprava: Michal Schneidewind

Příjem inzerce: Ocelářská 2274/1, 190 00 Praha 9

Placené textové materiály jsou na stránkách časopisu označeny grafickým symbolem . Bez označení jsou publikovány materiály poskytnuté redakci důvěryhodnými zdroji. Materiály označené (tz) jsou převzaté, případně redakčně upravené tiskové zprávy. Za textové a obrazové podklady dodané redakci inzerentem pro výrobu a otištění inzerce odpovídá inzerent.

Tisk: Novotisk

U Stavoservisu 1a, 108 00 Praha 10

Distribuce: 5 P Agency, spol. s r. o.,

Pražákova 876/66, 639 00 Brno

Časopis je v roce 2022 rozšiřován dle vlastního adresáře redakce.

Registrace MK ČR E 8255. Mezinárodní standardní číslo sériových publikací ISSN 1213-6492

Prosperita partnersky spolupracuje:

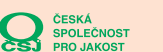
■ se společností
NEWTON Media a.s.

■ s Úřadem
průmyslového vlastnictví

■ s Českou společností
pro jakost

**Spolupracujeme a hledíme
ta nejlepší řešení pro vás.**

PROSPERITA®

Prosperita? Především! Nic jiného neřeším.

www.iprosperita.cz

**Madam
BUSINESS**

www.madambusiness.cz

**fresh
TIME**

www.freshtime.cz

**Změna údajů pro zaslání a odhlášení
ze zaslání časopisu Prosperita a příloh**

Pokud došlo ke změně vašich údajů pro zaslání našeho časopisu (adresa, název společnosti, jméno atd.), můžete nám zaslat žádost o aktualizaci svých údajů na zasilani@iprosperita.cz. Vaše údaje upravíme na správné.

V případě, že o zaslání již nemáte zájem, napište nám svůj požadavek, včetně svých údajů z adresního štítku, na zasilani@iprosperita.cz. Dodávání časopisu poté zrušíme.

Pokud byste potřebovali větší počet výtisků aktuálního vydání, dejte nám vědět alespoň s měsíčním předstihem, rádi vyjdeme vstříc.

S tužkou za uchem

Bez okurkové sezóny

Letní měsíce bývají na domácí i světové politické scéně dobou uvolnění a oddychu. V médiích vystřídají závažná společenská a ekonomická témata články a reportáže odlehčeného typu, dramata nahradí zábava. Přichází okurková sezóna a všichni nabírají dech do podzimních dní. Jenže letos si o nějakém poklidu můžeme nechat jen zdát. Stačí letmo sledovat zpravodajství a hned máme těžkou hlavu. Covid neskončil, ukrajinský konflikt nabírá na síle a sankce zasahují další výrobky, další obory a oblasti. Do toho u nás vypukl požár, který tady nikdo nepamatuje. Hořelo České Švýcarsko a oheň, který se dlouho nedařilo uhasit, připomněl, jak je příroda zranitelná. Deprese ze všech těch špatných zpráv a událostí však může mít i lepší konec. Když les vyhoří, spáleniště se brzy zazelená a lesní porost se začne obnovovat s větší vitalitou. Vezměme si z toho ponaučení, protože energii a chuť do díla budeme potřebovat, abychom překonali současnou krizi a vyšli z ní posíleni.

Pavel Kačer

Zaujalo nás

V ČR fungují první hotely budoucnosti

Bezkontaktní check-in a špičkový hotelový servis, aniž by host musel potkat personál? Tak vypadají moderní ubytovací služby. Pandemie změnila hotelnictví k nepoznání a dala vzniknout hotelům budoucnosti. „První z nich fungují i v České republice a zájem o nastupující trend potvrdily také celosvětové průzkumy,“ potvrdila Eva Andrlé, CEO české firmy Keyguru, jejíž inovativní boxy se už šíří i za hranice. Dodává bezobslužné recepce, které umožňují hostům nonstop check-in bez přítomnosti recepčního. Check-in si host udělá sám v mobilní aplikaci. Klíče od pokoje na něj počkají v chytrém boxu před budovou nebo na recepci. Kód k boxu obdrží host automaticky do e-mailu a SMS. Bezkontaktní check-in vyhledávají hlavně mladší cestovatelé. Dobře vyhovuje potřebám lidí na služební cestě, hlavně večer a v noci.

(tz)

Mediální partnerství v roce 2022

1. MANAŽER ROKU
2. Ambasador kvality
3. Marketér roku
4. Konference Kvalita – Quality
5. Soutěž Česká chutovka
6. Projekt Ocenění Českých Podnikatelek
7. Inspiromat – Klub manažerek ČMA
8. Konference ISSS
9. Konference SYMA

Redakční rada pracuje ve složení:

- Jan Wiesner, prezident Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR
- Ing. Irena Vičková, tajemnice PIBS
- Ing. Rudolf Skuhra, CSc., majitel společnosti CONDOR MACHINERY spol. s r.o.
- Ing. Ivo Gajdoš, výkonný ředitel České manažerské asociace
- Ing. Michal Vaněček, Ph.D., MBA, ředitel a místopředseda představenstva T-SOFT a. s.
- Ing. Pavel Ráliš, MBA, konzultant, fin4Business
- Ing. Hugo Kysilka, poradce
- Ing. Vít Pěkný, Ph.D., odborník na problematiku automobilového trhu
- Prof. Ing. Růžena Petříková, CSc., místopředsedkyně Rady kvality ČR
- Ing. Andrea Trčková, výkonná ředitelka společnosti Mgr. Ladislav Kavan – LK SERVIS
- Jarmila Janurová, zakladatelka a jednatelka firmy Jaja Pardubice, s. r. o.
- Ing. Zdeněk Juračka, zakladatel a čestný předseda Asociace českého tradičního obchodu
- Jiří Souček, obchodní ředitel společnosti Uzeniny BETA
- Ing. Tomáš Milich, ředitel a místopředseda představenstva Babičkin Dvůr, a.s.
- Mgr. Olga Stanley, manažer komunikace, ROSSMANN, spol. s r.o.
- Ing. Vladimíra Ondráková, obchodní ředitelka Hasičské vzájemné pojišťovny, a.s.
- David Kubla, ředitel úseku spolkových činností a propagace České společnosti pro jakost
- PaDr. Petr Paksí, DBA, jednatel a obchodní ředitel JAP FUTURE s.r.o.
- Michal Hanáček, ředitel společnosti Pilulka Distribuce s.r.o.

Nejvíce českých firem nakupovali letos Ukrajinci a Slováci

Zahraniční podnikatelé v prvním pololetí koupili 1311 českých firem. To je o necelých 8 % více než ve stejném období loňského roku a nejvíce za poslední tři roky. Nejvíce firem získali Ukrajinci, za nimi následují Slováci. Objem kapitálu v základním jmění tuzemských subjektů, který v průběhu prvního pololetí ovládli zahraniční vlastníci, přesáhl 12,8 miliardy Kč. Informace v srpnu zveřejnila poradenská společnost Dun & Bradstreet, která firmám pomáhá růst a prosperovat díky síle dat, analytiky a řešení založených na umělé inteligenci.

„Obchod s firmami ve srovnání s lety 2020 a 2021 letos mírně ožil, nicméně stále nedosáhl objemu předcovidového období. Nákupní apetit brzdí současný vývoj ekonomiky u nás i ve

světě – vysoká inflace, energetická krize či hrozba recese,“ řekla Petra Štěpánová, analytička Dun & Bradstreet.

Nejvíce českých firem, které za prvních šest měsíců letošního roku přešly do zahraničních rukou, koupili Ukrajinci, za nimi následují Slováci. „V poslední dekádě byli v oblasti akvizic našich firem nejaktivnější ukrajinští a slovenští podnikatelé. V letech 2014 až 2017 nejvíce prodaných firem do zahraničí mířilo na Slovensko, nicméně od roku 2018 prvenství patří Ukrajin- cům,“ sdělila Petra Štěpánová.

Za prvních šest měsíců letošního roku Ukrajinci koupili 329 společností, o 75 (30 %) víc než ve srovnatelném období 2021, zatímco Slováci 271 (meziročně o 42 méně). S výrazným odstupem následují Maďari (96) a Poláci (88), kteří však koupili nejvíce firem za poslední čtyři roky.

(tz)

Co čeká od roku 2024 provozovatele elektrokoloběžek

Blíží se změna pro provozovatele silných elektrokoloběžek. Ti si budou muset na základě unijní směrnice od ledna roku 2024 zřídit povinné pojištění odpovědnosti z provozu vozidla.

Elektrokoloběžky se stávají na českých komunikacích stále oblíbenější a z toho důvodu přibývá i kolizí způsobených jejich provozovateli. „Byla to jen otázka času, kdy právě kvůli rostoucímu počtu nehod s případným odškodněním pro poškozeného přijde Evropská unie s podobnou regulací a návrhem na efektivnější náhradu škody poškozeným,“ řekl Jan Matoušek, ředitel České asociace pojišťoven.

Motorová směrnice Evropského parlamentu a Rady 2021/2118 se bude vztahovat na elektrokoloběžky s elektrickým motorem překračující rychlost 25 km/h nebo na ty, které váží víc než 25 kg a zároveň jezdí rychleji než 14 km/h. Povinnost se podle směrnice netýká elektrokol, protože motor u nich má pouze doplňkovou funkci. Rada členských států Evropské unie je však do regulace přidala nad rámec unijní směrnice a může tak ještě učinit i Česká republika. „Naše asociace se přiklání k tomu, aby elektrokola nebyla v zákoně pro české uživatele zahrnuta, a to z toho důvodu, že u nich evidujeme malou frekvenci škod a je zde také problematičtější re-

gistrace. Podle našich informací to také Ministerstvo financí neplánuje,“ vysvětlil Jan Matoušek. Výjimky z povinnosti zřídit si povinné pojištění budou zřejmě také skútry pro zdravotně postižené – zde rozhodnutí padlo ze solidárních důvodů. Provozovatelé těchto zmíněných elektrovozidel mohou využít dobrovolné pojištění běžné občanské odpovědnosti.

Cílem nové směrnice je chránit osoby, kterým jezdec na elektrokoloběžce způsobí újmu na zdraví či majetku, a také zjednodušit celý proces odškodnění. „Každý vidíme, že ve městech počet elektrokoloběžek vzrůstá, a to i s přispěním rozšiřujících se sdílených služeb, které poskytují jejich půjčení. Mnohem častější je nebezpečí srážky, a tím pádem také riziko závažného poškození zdraví. Zde může být částka za odškodné až ve výši milionů korun,“ varoval Jan Matoušek. Vzniklou škodu je provozovatel povinen nahradit, ale vymáhání je často velmi komplikované, protože poškozený musí částku po viníkovi vymáhat sám. Od roku 2024 dostane poškozený kompenzaci od pojišťovny ze sjednaného povinného pojištění. „Cena tohoto nového pojištění bude výsledkem konkurenčního boje o zákazníky mezi pojišťovnami. Pojištění bude fungovat stejně jako aktuálně povinné ručení na mopedy. Očekáváme, že elektrokoloběžky budou podobně rizikové jako právě nyní kategorie mopedů,“ uzavřel Jan Matoušek.

(tz)

Partneři www.iprosperita.cz

**hlavní
partner:**

partneři plus:

E.ON ENERGY GLOBE

partneři:

odborní partneři:

Prosperita vás provází děním v businessu už 24. rokem!

Od vlády chceme slyšet jasné slovo

České podniky by se měly připravit na náročný podzim a ještě těžší zimu. Jenže

zatím mají svázané ruce, chybí jim to, co k správným rozhodnutím potřebují především – relevantní informace. Proto sociální partneři tak naléhají na vládu, aby jim jasné řekla, v jakých podmínkách budou lidé, podniky, ekonomika, celá společnost příští týdný a měsíce fungovat a jakou formou, do jaké míry je bude podporovat. Hovořili jsme o tom s prezidentem Konfederace zaměstnavatelů a podnikatelů svazů ČR Janem Wiesnerem.

Jste v každodenním kontaktu se zaměstnavateli a můžete si udělat přesný obrázek, jak na tom teď české firmy jsou...

Nepamatuji, že by situace byla tak obtížná, že by se nashromáždilo tolik problémů najednou. Ekonomika se stále potýká s důsledky covidu. Pandemie ještě ani neskončila, do jisté míry stále pokračuje dál. Ministerstvo zdravotnictví předpokládalo, že nová vlna se zvedne až na podzim, ale ve skutečnosti počty pozitivních případů začaly růst už v červenci. Podstatně hůře však na nás dopadá energetická krize. Dosud nevíme, jak v zimě dopadneme s ply-

Sankce poškodily mnoho českých podniků. Přišli o trhy a dostat se na nová teritoria vyžaduje nejen čas a úsilí. Obchodní diplomacie už utrpěla pandemií, ani dnes se na podnikatelské mise nejezdí. Konec v nedohlednu, naopak objevily se další překážky a koncentrovaly se právě v této době.

nem a elektřinou. Snad se v září alespoň některé věci vyjasní. Česká vláda dodávky energií řeší, ale zatím bez hmatatelných výsledků. S nejistotou souvisejí ceny nejen energetických, ale i surovinových a materiálových vstupů do výroby. Máme nejdražší elektrický proud v Evropě, což sráží naši proexportní ekonomiku na kolena, ztrácí konkurenceschopnost. O plynu se dá říci totéž. Mnoho firem hlásí, že se dostaly do kritické situace. Nejvíce jsou zasaženy sklárství a keramický průmysl v západních Čechách. Ale i další průmysl se dostal do velkých problémů stejně tak jako stavebnictví. Stačí si uvědomit, že veškerá pro-

dukce stavebních materiálů „jede“ na plyn. Výrobní náklady letí vzhůru a dál je zvyšují i rostoucí mzdy. Podniky nevědí, jak dlouho a zda vůbec přežijí.

Za kritické situace má stát podat pomocnou ruku. Co jste se dozvěděli od naší vlády, podpoří výrobu?

Samozřejmě že my s vládou o tom jednáme. V první řadě požadujeme informace, jež mají pro podnikání cenu zlata. Samozřejmě se chceme dozvědět, jak bude jednotlivé obory podporovat, jakým způsobem se budou řešit náhrady zejména za drahé energie a materiály. Dosud jsme slyšeli, čím stát chce pomoci postiženým domácnostem. V pořádku, avšak naše firmy, které mají obrovské problémy, nic povzbudivého neslyšely, nic, co by je mohlo alespoň trochu uspokojit.

Abychom věci uspíšili, šli jsme se se sociálními partnery. Počátkem srpna na jednání Konfederace zaměstnavatelů a podnikatelů svazů ČR, Svazu průmyslu a dopravy a Českomoravské konfederace odborových svazů jsme zhodnotili situaci a řešili, co udělat, jak relevantní informace od vlády dostat.

Čas běží a jinde už pomoc ekonomice probíhá. Například v Německu od února schválili čtyři fáze podpory. V České republice zatím vyčkáváme. Proto jsme se dohodli na společném dopise premiérovi a ministrům. Požadujeme, aby se na počátku září sešla mimořádná tripartita, z níž musí vzejít konkrétní opatření pro průmysl a jednotlivé podniky. Tam se chceme dozvědět, jak to bude se zásobováním plynem a dalšími energiemi a cenami za tato média.

Roztáčí se začarovaný kruh. Zdražují se výrobky a služby, zaměstnanci požadují udržení reálné mzdy. Čím lze dostat inflaci pod kontrolu?

Ano, trápí nás vysoká inflace, podle prognózy ČNB až dvacetiprocentní, která vytváří nové mzdové požadavky. Odbory si přejí, aby inflační tlaky byly vyrovnávány zvyšováním minimální mzdy. Zaměstnavatelé by nebyli proti, kdyby se od institutu minimální mzdy neodvíjel celý systém odměňování. Přejeme si proto zrušit vazbu na zaručené mzdy, pak můžeme souhlasit s tím, aby nejméně kvalifikovaní, nejhorší placení lidé dostali přidáno. Ale zároveň jednáme s podniky, které jsou ekonomicky silné, aby navyšovaly mzdy dle svých možností a tyto úpravy realizovaly například v rámci

uzavírání kolektivních smluv. Většinou toto podniky dělají, aby v souvislosti s nedostatkem pracovních sil tyto udržely.

Víme, jak se vyvinula personální situace v podnicích, že chybí nejméně 300 000 odborných pracovníků. Když lidé nedostanou řádně zaplacenou, odejdou jinam. A to si každá firma moc dobře rozmyslí, a proto se snaží za každou cenu si své zaměstnance udržet. V sektoru pohostinství sledujeme, jak například tento obor strádá poté, co v lockdownech propouštěl zapracované síly a teď už je nemůže získat zpět, protože se requalifikovaly a lidé nastoupili jinde.

Situace se zhoršila všem. Subdodavatelé vůbec nemohou kalkulovat ceny, stavbaři nejsou schopni udělat cenovou nabídku a jít s ní do tendrů. Náklady jim rostou velmi rychle a neodhadnutelně. Proto se řada investic ruší, rozpočtované prostředky už nestačí ať ve veřejném, nebo soukromém sektoru. Modernizace a automatizace, tolik potřebné pro udržení konkurenceschopnosti českých podniků, se z těchto důvodů odkládá na neurčito.

O čem bude tripartita jednat, s jakými výsledky byste se spokojili?

Vládě jsme předložili své návrhy. Dostala od nás devítibodový program, který je nutno neprodleně řešit. K některým opatřením se kabinet vyjádřil a akceptoval je, k jiným nikoli. Přáli bychom si zejména zastropování cen, k nimž už řada jiných zemí přistoupila. U nás se tomu brání. Dočasný krizový rámec EU k podpoře podnikání zatím nemůže být využit. Podmínky, které česká vláda firmám stanovila, například prokazování ztrátovosti a další, způsobily, že na prostředky, i kdyby byly MF ČR uvolněny, by málokdo dosáhl.

Další komplikace firmám přinesly protiruské sankce. Daří se nacházet východiska?

Sankce poškodily mnoho českých podniků. Přišli o trhy a dostat se na nová teritoria vyžaduje nejen čas a úsilí. Obchodní diplomacie už utrpěla pandemií, ani dnes se na podnikatelské mise nejezdí. Konec v nedohlednu, naopak objevily se další překážky a koncentrovaly se právě v této době. Výpadky na pracovním trhu, poruchy v dodavatelsko-odběratelských vztazích, extrémní nárůst cen energií, materiálů a nejistota, co nás čeká dál, to moc optimizmu nepřináší. Nikdo neví, jak dlouho tato situace ještě potrvá. Proto spojujeme síly se sociálním partnerem, abychom vytvořili větší tlak na vlá-

Jan Wiesner, prezident Konfederace zaměstnavatelů a podnikatelů svazů ČR

du. Chceme teď slyšet konkrétní informace, ne obecné proklamace.

Tohle vás tedy zaměstnává na sto procent?

Pokračuji i práce v legislativní oblasti, na úpravách některých důležitých předpisů, například na změnách zákoníku práce. Nelíbí se nám některé zásahy do dohod o provedení práce a pracovní činnosti. Není vhodné například v nich vymezovat rozvrh pracovní doby. Neřešitelné problémy by to přineslo nejen v zemědělství, kde má práce sezónní charakter a řídí se počasím, ale i ve stavebnictví, lesnictví a podobně. Pravidla home office také nejde svazovat přesnou pracovní dobou, stejně tak odpovídat v domácím prostředí za pracovní úrazy (jak je vůbec rozlišit od běžných úrazů?) a podobně. Jsme přesvědčeni, že stanovená pravidla mají jiné druhy práce umožňovat, ne znesnadňovat, nebo dokonce jim bránit nesmyslnými pravidly a zvyšováním administrativní náročnosti.

ptal se Pavel Kačer ■■■

INZERCE

Máte nedostatek lidí? Potřebujete snížit zmetkovitost? Chcete vyrábět efektivně?

ELAP v.d. se více než 30 let zabývá automatizací výroby. Máme bohaté zkušenosti z různých odvětví průmyslu. Nabízíme nejen realizace, ale i bezplatnou

prezentaci ve vaší provozovně na téma Automatizace, jak na to. Součástí prezentace jsou ukázky z různých aplikací automatizace a poloautomatizace, včetně příběhu, tedy jak to celé vzniklo.

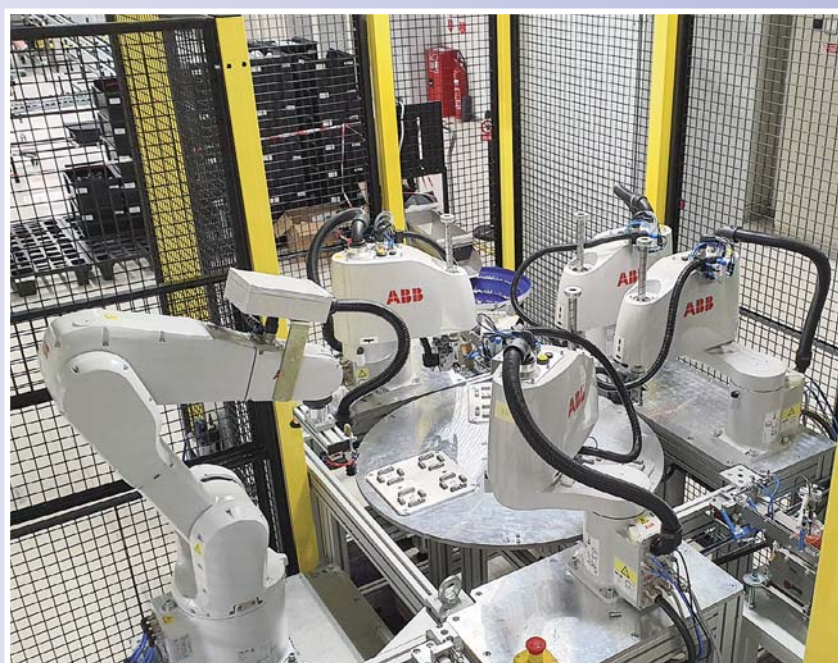
Naše moto:

„Předpokladem úspěšného zakončení akce je její poctivá a detailní příprava před zahájením realizace.“

Kontakty:

e-mail: obchod@elap.eu

web: www.elap.eu

Koncepční řešení místo debat, kolik si kdo vezme svetrů

dokončení ze strany 1

A nejen my, ale postupně i většina účastníků trhu. Takže vláda teď hledá způsoby, jak kompenzovat příšerné nárůsty cen elektřiny a plynu domácnostem i průmyslu, což bude stát vysoké desítky miliard korun navíc ze státního rozpočtu. Kdyby se stejné částky v uplynulé dekádě chytře investovaly do energetické soběstačnosti (nejen) Česka, mohli jsme dnes být výrazně klidnější.

Jaká vidíte okamžitá východiska pro zmírnění obav v České republice?

O okamžitých řešeních se v současnosti veřejně hodně mluví, ale samozřejmě žádné z nich není ideální a krátkodobě řeší pouze dopady krize, nikoliv její příčiny. Všechna z nich se točí okolo dvou základních krátkodobých cílů – snížit co nejrychleji spotřebu elektřiny, a zejména plynu, a pomoci občanům a průmyslu s vysokými fakturami za energii. Nejčastěji je proto skloňováno snížení teploty v bytech a na pracovištích v zimě či finanční kompenzace za vysoké účty za elektřinu potřebným občanům. Ve hře jsou i kompenzace průmyslu a živnostníků. Krátkodobě se bude muset opět vzít na milost spalování uhlí, z čehož nemám vůbec žádnou radost, ale momentálně se nedá nic moc více dělat. A samozřejmě co nejvíce posílit produkci ze stávajících zdrojů, zejména z jádra. Díky vzájemnému propojení trhů s elektřinou je podle mě klíčové, aby např. Němci ke konci roku neuzavřeli své poslední tři jaderné elektrárny, a naopak se snažili je provozovat co nejdéle. Ale toto je pouze můj osobní názor.

A s čím tedy vlastně počítat?

Detailněji bych se rád vyjádřil spíše ke strategickým, dlouhodobějším opatřením. Strukturovanějším řešením ve střednědobém horizontu (nižší jednotky let) je co nejrychleji začít s posilováním energetické soběstačnosti země – a ve výsledku samozřejmě i celé Evropské unie, protože to je spojená nádoba. Tedy kromě zajištění alternativních dodávek plynu začít stavět co nejrychleji nové obnovitelné zdroje – fotovoltaiku, větrné elektrárny, tepelná čerpadla apod. Tento záměr deklaruje i vláda, navíc zde máme stovky miliard z evropských fondů na transformaci a dekarbonizaci české energetiky, průmyslu, dopravy či stavebnictví. Zdánlivě by tedy neměl být problém. Je ale potřeba co nejrychleji aktualizovat zejména stavební zákon a nečekat až na jeho očekávanou kompletní novou verzi. Okamžitě změny by se měly týkat zejména urychlení povolenacích procesů pro nové OZE. Na tom panuje mezi naším sektorem a politiky víceméně shoda, jen jak říkám, důležité je udělat změny okamžitě, nečekat až na nový stavební zákon, který vstoupí v platnost možná až v roce 2024 či 2025.

Další naprosto klíčovou podmínkou je již zmíněná úprava energetického zákona, kde již léta čekáme na legislativní ukotvení nových důležitých institutů pro moderní energetiku, jako

je akumulace energie všech druhů, tzv. agregace flexibility (*cílená a placená změna výrobního výkonu nebo spotřeby dle požadavku provozovatele elektrizační soustavy, pozn. autora*) či nastavení pravidel pro energetické komunity. V tu chvíli budou na rozvoji OZE strategicky i finančně profitovat rovněž obyvatelé bytových domů a paneláků, kteří zatím mohou jen závistivě sledovat majitele rodinných domů a průmyslových areálů, jak si instalují fotovoltaiku, baterie či tepelná čerpadla.

Čím si mohou pomoci firmy na základě vlastních zdrojů, možností, předvídatosti? Poptávka po tepelných čerpadlech a fotovoltaice prudce vzrostla, termíny jsou v nedohlednu, energetické hospodářství se také nedá změnit z měsíce na měsíc...

Přesně tak, a souvisí to s mou odpovědí na vaši první otázku. Po zmíněných řešeních vidíme obrovskou poptávku. Boom začal již loni, kdy začala růst cena energií, mnoho podniků rozhodlo o instalaci např. tepelných čerpadel, fotovoltaiky s akumulací či investovalo do zvýšení energetických úspor již i předtím. To byla doba návratnosti v průměru mezi sedmi až deseti lety. Při dnešních cenách energií se firmám, které byly takto předvídativé, zkrátila doba návratnosti mnohdy i na pouhé dva roky.

Přínosy investice do tepelných čerpadel, fotovoltaiky, baterií, úspor energií, jejich chytrého řízení a dalších technologií vidím v těchto třech základních kategoriích:

1. Ušetříte – při stávajících cenách a možnostech financování opravdu zajímavá návratnost.
2. Snížíte riziko nepředikovatelnosti nákladů za energii.
3. Zvýšíte svou nezávislost na fosilních palivech z politicky nestabilních regionů (ekonomický, bezpečnostní i environmentální aspekt).

To, že stávající kapacity instalačních firem nedokážou pokrýt obrovský nárůst poptávky rovněž souvisí s tím, že byl český trh s OZE apod. v posledních letech zcela paralyzován. Kvalifikovaná pracovní síla, instalační firmy a investoři se tak raději přesunuli na mnohem atraktivnější trhy, jako je už několik let Polsko, Maďarsko, a samozřejmě západní a jižní Evropa.

Může nějak přispět vaše asociace?

Jednoznačně, v odstraňování všech bariér hraji oborové asociace, v jejichž orgánech působím, klíčovou úlohu. A to nejen Asociace AKU-BAT, Solární asociace či Svaz moderní energetiky v energetice, ale vesměs všechny oborové

organizace i z jiných sektorů. Dohromady zastupujeme stovky významných subjektů na trhu, které mají vize a plány, jež agregujeme a vytváříme z nich apel na vládu, státní úředníky, ministerstva, ale i na Evropskou komisi.

Dlouhodobě se snažíme o osvětu laické i odborné veřejnosti či politiků, vysvětlujeme přínosy moderní energetiky v médiích i na konferencích, iniciujeme změnu zákonů, propojujeme sektor businessu se státní správou, úředníky a ministerstvy.

Strukturovanějším řešením ve střednědobém horizontu (nižší jednotky let) je co nejrychleji začít s posilováním energetické soběstačnosti země – a ve výsledku samozřejmě i celé Evropské unie, protože to je spojená nádoba. Tedy kromě zajištění alternativních dodávek plynu začít stavět co nejrychleji nové obnovitelné zdroje – fotovoltaiku, větrné elektrárny, tepelná čerpadla apod. Tento záměr deklaruje i vláda, navíc zde máme stovky miliard z evropských fondů na transformaci a dekarbonizaci české energetiky, průmyslu, dopravy či stavebnictví.

Asi nemá smysl debatovat nad tím, jestli je přínosné správně větrat na pracovišti, nebo si vzít o jeden svetr více, ale spíš hovořit o koncepci, nových možnostech, reálných řešeních. Jak to vidíte?

Přesně tak, jak jsme si již řekli – věnovat se musíme zejména koncepčním řešením, ne tomu, kdo si kolik vezme svetrů. Navíc strašně přetápíme,

všude, já osobně to naprosto nesnáším. Když se proti tomu ohradím a zeptám se třeba, jeli nutné mít např. na úřadě 24–25 stupňů, téměř vždy narazím na odpor lidí, že by jim přeci byla zima. Na daném místě se přitom mnohdy vzduch ani nehne, jinde jsou naopak otevřená okna a do toho běží topení. To mě dovádí k šilenství.

Lidé nakoupili elektrické vařeče a přímotopy, ale představte si, co se stane, když firmy a domácnosti zatíží ve stejnou dobu síť. Asi stejně někdo neuvaří, neohřeje se, ani nezaplatí. Je možný i blackout?

Toto se velmi detailně a komplexně řeší jak v rámci Evropské unie jako celku, tak na národ-

ních úrovních či v rámci energeticky vzájemně propojeného regionu/bilančních skupin (například střední Evropa). Provozovatelé přenosových i distribučních soustav ve všech zemích, včetně Česka, mají skvělé dispečinky a sofistikované formy řízení. Vzhledem k energetické krizi a celkovým změnám v energetice se samozřejmě potřeby pro stabilizaci soustavy výrazně mění, ale např. český provozovatel přenosové soustavy, společnost ČEPS, se na všechny tyto změny připravuje, a jde jim dokonce naproti.

Masivní rozvoj obnovitelných zdrojů s nestálou výrobou proto vyžaduje i náležité kapacity akumulace energie – přečerpávací vodní elektrárny, velkokapacitní bateriové systémy, do budoucna čím dál častěji i elektrolyzéry na výrobu vodíku a další formy ukládání, např. ve formě tepla apod. Správným nastavením zapojení úložišť energie pro bezpečný rozvoj OZE se samozřejmě AKU-BAT, ale i Solární asociace aj. intenzivně zabývají.

Mezi další klíčové prvky bezpečného fungování elektrizačních soustav v dobách významných změn patří i již zmíněná agregace flexibility, kdy specializované společnosti pomocí velmi sofistikovaného systému řízení a softwaru dokážou spojit i tisíce menších výroben, i naopak spotřebitelů, a poskytovat tak služby pro stabilizaci soustavy jak kladné, tak ale i záporné, když v nějakých chvílích bude elektřiny přebytek díky nadprodukcí obnovitelných zdrojů.

Někteří odborníci již před lety upozorňovali na to, že by bylo užitečné, aby jak podniky, tak jednotliví vlastníci domů více dbali na soběstačnost svých objektů i z hlediska výroby a uchování energie. Ale taková průkopnická řešení byla v začátcích a docela drahá. Jak to vypadá dnes?

K některým opatřením zkrátka lidi dožene až situace, v tomto případě jsou to vysoké ceny energií a touha po co největší energetické soběstačnosti. Ještě před několika lety byl hlavní motivací pořídit si třeba fotovoltaiku či tepelné čerpadlo zejména environmentální aspekt, nehledělo se tolik na dobu návratnosti, která leckdy přesahovala i 10 let. Když loni začaly dramaticky růst ceny energií, poptávka po těchto opatřeních byla hnána logickou touhou lidí omezit výdaje a snížit spotřebu, přidal se tedy aspekt ekonomický. A po ruské invazi na Ukrajinu se k environmentálnímu a ekonomickému aspektu přidala ještě motivace co nejvíce posílit svou soběstačnost, nezávislost. Soběstačnost se teď hekticky snaží posilovat i mnoho států, včetně Česka, ale logicky to bude ještě mnoho let trvat. Všichni si najednou naši energetickou zranitelnost uvědomují a velmi se teď divíme, že jsou na FVE, baterie či tepelná čerpadla čekací lhůty devět měsíců i více než rok...

Dala by se situace zvládnout třeba prostřednictvím vlastní minivýroby elektřiny malými větrníky? Třeba na zahradách rodinných domů? A akumulací energie, prodejem přebytku? Existují taková řešení někde ve světě? Pro každý dům maličká elektrárnička? Asi by to bylo materiálově i finančně složité...

Vlastní domácí elektrárny jsou, jak jsme si řekli, již zcela běžné, většinou však s fotovoltaikou, nikoliv s větrníky. Ty se vyplatí až od větších výkonů, tedy spíše ve velkých větrných parcích. Jinak přebytek vyrobené elektřiny můžete směřovat již dnes, a to buď skrze svého obchodníka s elektřinou, pokud takovou možnost nabízí, nebo za tzv. spotovou cenu, tedy za tu aktuální na burze v daném okamžiku. Díky bezprecedentně vysokým cenám elektřiny na burzách i mimoburzovním trhu se dá za přetoky elektřiny získat opravdu slušná cena. Na druhou stranu ve chvíli, kdy musíte brát elektřinu ze sítě, můžete zaplatit i násobně více, než když máte např. dobře zafixovanou cenu u svého obchodníka. Doporučuji tedy každému si obě varianty dobře spočítat pro konkrétní případ.

Z komplexního, řekněme národního či evropského pohledu ale malé domácí zdroje nejsou cesta – pomohou vlastníkovu domu či podnikateli, do budoucna třeba i bytovým domům, ale nepomohou vyřešit potřeby těžkého průmyslu a energetiky země, na to potřebujeme velké zdroje a komplexní řešení. V tomto ohledu panuje na celoevropské, a zdá se i české vládní úrovni shoda, jen je potřeba s tím aktivně začít něco dělat, zejména odbouráním zásadních bariér v české legislativě, které po nás ostatně požaduje i Evropská komise. Jak jsem již říkal, máme na modernizaci a dekarbonizaci české energetiky, průmyslu i dopravy stovky miliard korun z evropských fondů jen v této dekádě, byla by proto škoda, jako už tolikrát v minulosti, tyto peníze kvůli rigidním zákonům nevyčerpat.

Inovativní a odvážné nápady se vždy v daném čase setkávají s váháním, se zpochybňováním, námitkami. Určitě však existují. Jak vidí budoucnost odborníci, vizionáři, investoři?

Svět vizionáře potřebuje, v každé historické etapě byli nositeli pokroku. Takovýchto businessových vizionářů máme jen v AKU-BATu několik a je příjemné, jak se jejich vize postupně mění v realitu. A jsou to vždy jen jednotky let, než se z jejich marginálního názoru stane sektorem všeobecně akceptovaná a vyžadovaná technologie. Nejdříve takto vznikaly obnovitelné zdroje. Před pár lety se v souvislosti s masivním rozvojem ve světě začalo i u nás mluvit o prvních velkokapacitních bateriových úložištích, která již dnes začínají být běžnou součástí elektrizačních soustav, a jejich boom v našem regionu teprve nastává. Stejně tak naši členové začínají stavět první velkokapacitní výroby a úložiště tzv. zeleného vodíku (vyprodukovaný z OZE), které jsou dnes ještě velmi drahé, ale v horizontu pěti až deseti let to také bude již mnohem běžnější praxe. A takto je to s většinou nových technologií.

Ale abychom zůstali při zemi, nám by stačilo v této fázi alespoň nebrzdit rozvoj již existujících, ověřených technologií, jako je např. fotovoltaika či akumulace energie.

Legislativa je další věcí, která často pokulhává za potřebami praxe. Co asociace navrhuje? Co by současný stav a nálady ve společnosti pomohlo zvládnout nebo zklidnit? A hlavně v návaznosti na brzkou budoucnost?

Vše je připraveno a vymyšleno, s trochou nadšázky řečeno stačí jen implementovat již existující evropské zákony, v jejichž transpozici zaostáváme i rok či dva. Nejen že nám tím, zejména ve srovnání s okolními zeměmi, ujždí pomyslný vlak v technologiích i soběstačnosti, ale ještě nám již reálně hrozí sankce ze strany Evropské komise za úmyslné zdržování transpozice unijních zákonů. Opravdu ale není potřeba nic vymýšlet ani déle čekat – již několik let je v platnosti soubor směrnic a nařízení Čistý balíček pro všechny Evropany (tzv. Zimní energetický balíček), v ČR tolik propíraný (a neprávem negativně) Green Deal či balík opatření pro snížení závislosti na zemním plynu z Ruska s názvem REpowerEU. Je tedy třeba pouze transponovat unijní legislativu a nastavit vše na potřeby naší země. Navíc jak jsem již říkal, na tom, co je potřeba změnit, panuje na trhu většinová shoda, politici tomu již vědomě nebrání, ale ještě si zcela neuvědomují urgenci nutnosti legislativních změn. Potřebujeme je okamžitě.

Mohly by se také efektivněji využít některé dotace, evropské peníze, o kterých jste již mluvil?

Dotační tituly jsou prakticky všechny nastaveny velmi dobře, promyšleně, a peníze v nich utráceny účelně. Dostáváme se ale do naprosto bizarní situace, kdy máme v této dekádě k dispozici vysoké stovky miliard korun na transformaci a dekarbonizaci české energetiky, ale kvůli chybějící legislativě a dalším překážkám, které jsem nastínil, nebude pravděpodobně vůbec možné tyto peníze zdaleka vyčerpat, což by byla prostě neskutečná škoda. Či spíš – a nesmí se to stát za žádnou cenu. Je to největší příležitost, kterou jsme kdy v dějinách měli, navíc v bezprecedentních časech z pohledu geopolitické bezpečnosti a nestability.

za odpovědi poděkovala Eva Brixí

Ego ve firmě až na posledním místě

Představte si svět, ve kterém se rozhodujeme podle toho, co je nejpřínosnější pro nás, pro naši firmu, pro naše blízké, pro naše okolí, a nikoliv podle toho, zda dané rozhodnutí náhodou neurazí naši ješitnost. Nebylo by to opravdu povznášející a osvobozující? Ego je totiž vězení, kterým si můžeme šlapat po štěstí, a to nejen v podnikání.

Ego vládne světu

Vidím to dnes a denně ve firmách. Ego škodí a brání jejich dalšímu rozvoji. Ten scénář se opakuje znovu a znovu. Nadšený majitel plný zápalu a energie žene firmu nahoru, dává do toho vše a říká si, že to prostě urve. A ono to z počátku funguje. Tímto způsobem je možné vybudovat firmu s obratem 10, 20, 50 miliónů i víc. Při hranici 150–200 miliónů ale přichází jasná stopka, podnikatelský vesmír dává zřetelný signál a říká: Karle, sám už to dál neposuneš, tohle je hrozný chaos, musíš dát šanci svým lidem.

Vyslyšet volání a nechat si pomoci?

A před Karlem je teď rozhodnutí, zda to volání vyslyšet, nebo zadupat do země. Delegovat už přece zkusil, a jak to dopadlo? Na nikoho se nedá spolehnout, nejlépe si vždycky všechno zařídil sám. Jenže teď už to nejde. Den nemá 10 000 hodin a Karel se neumí naklonovat. Pokud chce dál růst a nezačít stagnovat, potřebuje pomoc.

Zní to docela jednoduše, že? Odhodlat se k tomu je ale pro řadu majitelů jedna z nejtěžších věcí v jejich podnikatelském životě. Byli zvyklí být v první linii, být u všeho, plahočit se od úmoru do úmoru a rozhodovat o každé jed-

notlivosti. Tento mikromanagement, ideálně doplněný armádou „yesmanů“ a „přikyvovačů“, ale k dalšímu růstu firmy nepovede.

Kdy a jak se stát režisérem podnikatelského úspěchu

Na Karlovi je teď dojít k poznání, že jeho úloha turbo výkonného operativce právě skončila. Teď se musí stát vrchním stratégem a organizátorem. Musí začít systematicky delegovat a dát šanci svým spolupracovníkům. Šanci zazařít, ale také šanci nasekat nějaké ty chyby a na nich se učit. A taky jim nechat trochu té slávy. Podlehout dojmům, že za všechny úspěchy ve firmě mohu já, je sice lákavé a velice časté, teď je však čas jít do zákulisí. Teď je čas stát se režisérem a vše sledovat z většího odstupů.

Covid změnil fungování firem: na základě pandemie se staly odolnější vůči dopadům války na Ukrajině

Aktuální válečný konflikt na Ukrajině a rostoucí geopolitické napětí zaskočilo firmy v Česku a v Evropě podobně jako před dvěma lety pandemie covid-19. Právě zkušenosti z pandemie ale pomohly firmám lépe čelit geopolitické situaci a jejím dopadům na dodavatelský řetězec. Vyplývá to z průzkumu Global Risk Landscape Report poradenské společnosti BDO, do kterého se zapojilo 500 firem z celého světa. Na důsledky rostoucího geopolitického napětí nejsou dostatečně připraveny více než dvě třetiny evropských firem. Téměř čtyři pětiny firem ve světě potom toto napětí považují za jednu z nejvážnějších hrozeb pro jejich podnikání. Spolu s tím se také zdvojnásobil počet společností, které se necítí být dostatečně připravené na riziko možných kybernetických útoků.

Pandemie covidu-19 odhalila výrazné slabiny odběratelsko-dodavatelských řetězců. Ty byly založené především na maximální efektivitě a potenciální rizika byla spojována především se spolehlivostí samotných dodavatelů. Řada firem se proto ocitla bez dodávek klíčových komponentů, což vážně narušilo jejich fungování. Mnoho z nich na situaci zareagovalo vytvářením alternativních dodavatelských řetězců. Necelých 60 % firem v průzkumu uvedlo, že tyto alternativy už vybuďovalo, a další čtvrtina to v nejbližší době plánuje. Právě existence alternativních dodavatelských řetězců přitom většině firem umožnila výrazně snížit negativní vliv ukrajinského konfliktu na dodávky komponent a materiálů.

„Ještě před vypuknutím války na Ukrajině začala řada českých firem reagovat na zjištěné slabiny dodavatelsko-odběratelských řetězců. A to především zvyšováním skladových zásob materiálů a komponent, diverzifikací svých do-

davatelů a zabezpečením vybraných činností vlastními silami. Namísto jednoho dodavatele tak u klíčových materiálů a komponent spolupracují s více dodavateli, kteří zajišťují dodávky například v poměru 60-30-10. Subdodavatelé, typicky v automobilovém průmyslu, například uvažují o tom, že namísto dodávek celých dílů si nechají dovážet pouze komponenty a tyto díly si budou kompletovat sami v Česku,“ řekl Ondřej Šnejdar, vedoucí partner poradenských služeb v BDO.

Ne všechny české společnosti mají stejný prostor vypořádat se s aktuální situací. Zůstane-li u automobilového průmyslu, problémy mají například subdodavatelé druhé úrovně. „Tyto firmy nemají přímou vazbu na automobilky, které stanovují konečnou cenu automobilů pro koncového zákazníka. Je pro ně proto velmi obtížné promítnout rostoucí náklady do svých cen. Nejprve musí vyjednávat se svým českým odběratelem, který případné navýšení ceny musí obvykle odsouhlasit s mateřskou společností českého odběratele i se samotnou automobilkou. Někteří subdodavatelé proto mohou uvažovat o ukončení výroby ztrátových výrobků.“

„Evropské i české firmy závislé především na dodávkách materiálů z Asie si během pandemie mnohdy uvědomily, že dostatečně neznají obchodní model a subdodavatele svých partnerů. Tedy ani problémy, se kterými se mohou potýkat. Často to byl výpadek komponenty ve třetí nebo čtvrté linii dodavatelského řetězce, který zapříčinil, že dodavatelé nebyli schopni splnit své závazky. Proto firmy věnovaly velké úsilí tomu, aby poznaly celý subdodavatelský řetězec a měly přehled nejen o finálních dodávkách, ale také o stavu subdodávek a o tom, jaké subjekty je zajišťují,“ uvedl Ondřej Šnejdar s tím, že po vypuknutí války na Ukrajině byla tato nová kompetence pro řadu firem klíčová. Evropské firmy díky tomu patří k těm, které

Pomoc není sprosté slovo, ale nezbytnost pro růst firmy

A taky je potřeba naučit se umět si říct o pomoc. Je to až k neuvěření, jak často podnikatelé raději nechají svoji firmu padnout, než aby včas požádali o pomoc: Cože, já, který jsem to všechno vybudoval z nuly, teď půjdu za někým žebrot o rady? Co by tomu řekli moji lidé? Co by tomu řekla manželka? A sousedi?

Takových případů jsem sám zažil několik a o dalších mi vyprávěli moji kolegové. Podnikání není o nějakých specifických technických dovednostech nebo znalostech z businessových škol. Podnikání je umění dosadit ty správné lidi na to správné místo a ty potom vést. Nesmrtelná Baťova rada zní: Nejprve vybudujte lidi a oni pak vybudují firmu. Platí dnes více než kdykoliv dřív. A řídím se jí já sám. Nedávno jsem dospěl k poznání, že JPF dospěla a už mě tolik nepotřebuje. Předal jsem řízení firmy kolegům a stáhl se do ústraní. Budu se teď věnovat strategii a jejímu dalšímu rozvoji.

Za ty dlouhé roky se mi podařilo vybudovat loajální tým, na který se mohu spolehnout a kterému můžu věřit. Mají mou plnou důvěru a je teď primárně na nich posunout naši firmu zase o pěkný kousek dál. V podnikání zkrátka pro přebujelé ego není prostor. Ta show může být buď o vás, nebo o stabilně rostoucí firmě, která bude prosperovat. Je potřeba si vybrat. Rozhodnutí je na každém z vás.

**Ing. Jiří Jemelka, MBA,
zakladatel společnosti JPF Czech s.r.o.,
která se více než dekádu
věnuje interim managementu**

mají největší přehled o svých dodavatelích a subdodavatelích. Až 88 % z nich uvádí, že velmi dobře zná potenciální hrozby, které mohou narušit jejich dodavatelský řetězec, zatímco mezi americkými firmami má takový přehled jen necelá polovina. Dvě pětiny evropských firem mají přehled i o tom, co se děje v prvním, druhém i třetím stupni jejich dodavatelského řetězce. U amerických firem je to 17 %, a na Středním východě pouze 13 %.

Válka na Ukrajině a její dopady v kyberprostoru výrazně oťáslly sebevědomím firem v oblasti zabezpečení IT infrastruktury. Více než pětina firem uvedla, že není připravená na kybernetické útoky. V roce 2020 se přitom cítilo nepřipraveno 12 % společností a v roce 2021 dokonce jen 9 %. Polovina firem zároveň potvrdila, že výrazně zvýšila investice do své kybernetické bezpečnosti. Firmy se přitom nebojí pouze útoku na vlastní systémy, ale také útoků na slabá místa dodavatelského řetězce. „Řada firem se domnívá, že jejich kybernetická bezpečnost končí na hranici jejich firewallu. Každý útočník však hledá nejslabší místa, a těmi jsou jednoznačně zaměstnanci a ve stále rostoucí míře i jejich dodavatelé technologií, softwarů či digitálně propojení obchodní partneři. Nezbytná je tedy neustálá interní osvěta mezi zaměstnanci, testování zranitelností, zahrnutí složky bezpečnosti do DNA každého projektu s prvky IT, ale i aktivní monitoring a řízení bezpečnosti klíčových dodavatelů a partnerů firmy. Bezpečnost by se tedy měla stát pravidelnou agendou nejvyššího managementu firem,“ doplnil Martin Hořícký, partner a odborník na kyberbezpečnost ze společnosti BDO.

BDO je poradenská společnost poskytující auditorské, daňové, právní, účetní a poradenské služby. S dlouholetou praxí se řadí k předním poradenským společnostem v ČR, má kanceláře v Praze, Plzni, Brně, Domažlicích, Českých Budějovicích a Jindřichově Hradci. (tz)

Česká republika by měla neprodleně začít snižovat svoji spotřebu plynu

V případě, že nebude dovoz zemního plynu do České republiky dosahovat alespoň úrovně dvou třetin průměrné denní dodávky letošního roku, budou muset domácnosti a firmy omezit svoji spotřebu. Jen tak bude možné v ČR zvládnout nadcházející topnou sezónu. Takový je závěr výhledu naplněnosti zásobníků plynu, vytvořený poradenskou společností EGÚ Brno. Vláda by proto měla připravit seznam konkrétních úsporných opatření, ke kterým bude nutné přistoupit v případě, že nebude proudit plyn z Ruska. Podle nejhoršího scénáře by jinak již po 28. listopadu hrozilo postupné omezení až přerušení dodávek plynu drtivé většině odběratelů.

„Pokud se podle nejhoršího scénáře zastaví dodávky plynu do České republiky, bude nezbytné snižovat spotřebu plynu. V opačném případě dojde k vyčerpání plynu v podzemních zásobnících zhruba v polovině topné sezóny a do jejího konce bude provoz plynárenské soustavy značně omezen,“ řekl Michal Macenauer, ředitel strategie EGÚ Brno, a dodal: „Z výsledků našich výpočtů vyplývá, že nezbytná omezení spotřeby plynu by v závislosti na situaci měla dosahovat 16–61 %. K úsporám by měly být primárně motivovány domácnosti, protože snížení jejich spotřeby nepovede ke zhoršení ekonomické situace.“

Odborníci z EGÚ Brno modelovali pět různých scénářů vývoje. Scénáře se liší především množstvím dovezeného plynu (čistý dovoz, od něž je odečten vývoz plynu na Slovensko či do Německa a Polska) a jeho vývoj v různých obdobích roku. Pouze jeden scénář pracuje s dovozem, který zahrnuje provoz NS1 a dodávky do ČR jsou konstantní na úrovni průměru roku 2022 (s výjimkou aktuální odstávky plynovodu). Všechny ostatní scénáře se soustředí na dodávky z jiných než ruských zdrojů pomocí plynovodu NS1 (případný dovoz ruského plynu ze Slovenska není a priori vyloučen).

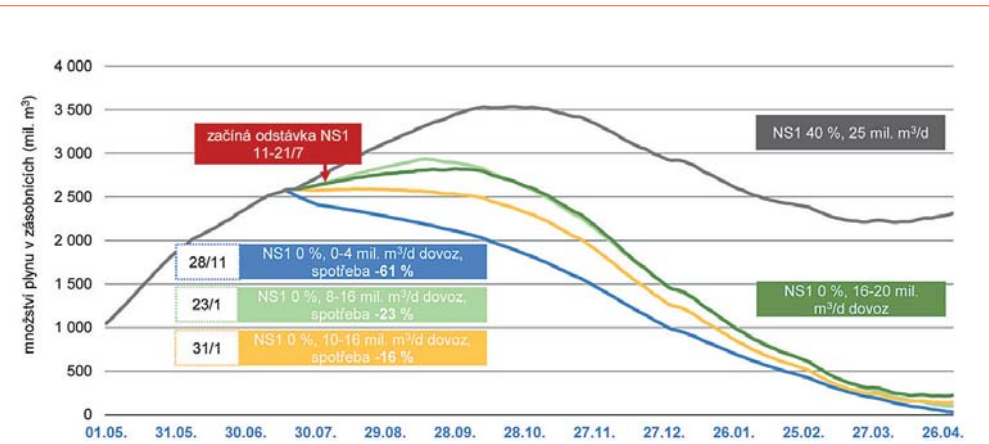
Varianty zohledňují možnosti dovozu plynu do Německa a ČR po odstavení NS1 (zatím stavy z 11.–17. července 2022). Do ČR nadále proudí plyn z Německa v objemech dosahujících přibližně 60–90 % průměru letošního roku. Jde o plyn, který do Německa dodávají přepravci z Norska, Nizozemska a Belgie. Zejména navýšení importu z posledně dvou jmenovaných zemí pomáhá Německu a ČR dočasně se obejít bez ruského plynu.

„Naše scénáře předpokládají, že tento dovoz bude pokračovat i v průběhu následujících dnů, týdnů či měsíců. Vedle těchto nekonkrétních dovozů pracujeme také s dovozem plynu přímo z Nizozemska, kde budou zprovozněny

Varianty vývoje zásobování ČR plynem

scénáře	pesimistický	realistický	realistický	optimistický	optimistický
	Minimální dovoz	Klesající dovoz	Stabilní dovoz	Rostoucí dovoz	BAU
denní dovoz (v mil. m ³ /den)	-91 %	-50 %	-42 %	-23 %	7 %
11/7 -15/9 dovoz z EU	0-16	16	16	16	16 po odstávku NS1 jinak 25
16/9 -30/9 dovoz z EU	0	8	12	16	
1/10 -31/12 dovoz z EU	0	4	10	12	
dovoz LNG z NL	4	4	4	4	
1/1 -30/4 dovoz z EU	0	4	8	12	
dovoz LNG z NL	4	8	8	8	
nutné omezení spotřeby	61%	23%	16%	0%	0%

Vývoj naplnění zásobníků plynu podle scénářů EGÚ Brno

dva plovoucí regazifikační LNG terminály. ČEZ zde má rezervovanou kapacitu na přibližně tři miliardy metrů krychlových ročního odběru. Ačkoli ještě není znám dodavatel LNG, který by rezervovanou kapacitu využil, scénáře pracují s tím, že se společnosti ČEZ do 1. října podaří dodávky zajistit. Kapacita terminálu ale nebude dostupná od 1. října v plné výši. Důvodem je pozdější instalace jedné ze dvou regazifikačních lodí. Očekáváme její zapojení k 1. lednu 2023,“ vysvětlil Michal Kocůrek, řídící konzultant EGÚ Brno.

Výpočty EGÚ Brno zohledňují také skutečnost, že by se mělo v průběhu roku měnit i množství plynu nakoupeného na evropském trhu. Počítají s postupně narůstajícím nedostatkem plynu na evropském trhu, a tudíž i s omezenými možnostmi udržet úroveň dovozu na úrovni letních hodnot. První pokles by podle nich nastal v polovině září. Další by se objevil od října. Poté by se již množství plynu nakoupeného na evropském trhu (bez LNG dodávek

společnosti ČEZ) udrželo na stabilní úrovni až do konce dubna 2023.

„Výsledkem našeho modelování je hodnota nutného snížení spotřeby plynu pro topnou sezónu 2022/2023. Dva scénáře se obejdou kompletně bez snížení. Jde o Business-as-usual scénář, který umožňuje dodávky přes NS1 na úrovni minimálně 40 % jeho kapacity. Druhým je optimistický scénář Rostoucí dovoz, který předjímá postupný nárůst dovozu plynu z 16 milionů m³ denně na 20 milionů. Zbývající tři se potýkají s nutnou redukcí spotřeby. Optimistický scénář Stabilní dovoz (10–16 milionů m³ denně) musí snížit spotřebu o 16 % oproti sezóně 2021/2022. Realistický scénář Klesající dovoz (8–16 milionů m³ denně) snižuje spotřebu o 23 %. Konečně pesimistický scénář Minimální dovoz (0–4 miliony m³ denně) vyžaduje snížení spotřeby o 61 %, aby dodávky zemního plynu vydržely na celou nadcházející topnou sezónu,“ uvedl Michal Macenauer. Pokud by ke snížení spotřeby nedošlo vůbec, možnost těžby

ze zásobníků by se zastavila nejdříve v případě scénáře Minimální dovoz (28. listopadu). V následujícím období by došlo k razantnímu omezení dodávek drtivé většině odběratelů. Scénář Klesající dovoz by umožnil těžit ze zásobníků až do 22. ledna a scénář Stabilní dovoz ještě o týden déle. I zde by následovalo omezení dodávek, ne však tak razantní jako v předchozím případě. Je pravděpodobné, že odběry domácností by se díky vyššímu očekávanému dovozu redukovaly minimálně. I v případě scénáře Rostoucí dovoz je však vhodné aplikovat určitou míru úspor, aby nedošlo k tak výraznému vytěžení zásobníků, které bude potřeba opět naplnit v následující sezóně. Výpočty zohledňují proměnlivé možnosti těžby ze zásobníků, neřeší však potrubní distribuci po území ČR. Chod potrubní části soustavy by se musel výrazně změnit a je nutné stanovit, za jakých okolností by byl možný.

Ministerstvu průmyslu a obchodu dá možnost rozhodovat o případných omezeních dodávek vybraným odběratelům novela energetického zákona, kterou schválila vláda a Poslanecká sněmovna. „V praxi to znamená, že budeme moci určit skupiny zákazníků, kterým bude možné dodávat plyn odlišně od vyhlášeného odběrového stupně. Například omezení dodávek plynu do plynových elektráren by vedlo k úsporám přibližně 8 % celkové spotřeby. Tuto možnost bude mít naše ministerstvo v návaznosti na vyhlášení stavu nouze ze strany provozatele přepravní soustavy Net4Gas. Intenzivně jednáme také o zavádění dalších opatření, která by posílila principy solidarity mezi státy EU a připravujeme konkrétní kroky, jež budou motivovat jak domácnosti, tak firmy k omezení spotřeby zemního plynu. Mezi ty bude patřit například úprava hygienických norem, úprava vyhlášky o vytápění nebo osvětlová kampaň,“ uvedl René Neděla, náměstek ministra průmyslu a obchodu pro energetiku.

EGÚ Brno, a. s., je přední česká nezávislá poradenská a realizační společnost působící v energetice. Zaměřuje se na komplexní posuzování investičních záměrů z pohledu rentability a technologické efektivity, studie proveditelnosti a strategie zavádění nových technologií spojených s inovacemi energetických zdrojů a rekonstrukcí související infrastruktury. V České republice působí již více než 70 let a za tu dobu poskytla své služby stovkám zákazníků z řad energetických, výrobních či průmyslových firem, stejně jako subjektům veřejné správy, městům či obcím. Aktuálně se EGÚ Brno soustředí především na poradenství v oblasti přechodu k nízkemisním zdrojům energie a hledání příležitostí či úspor v souvislosti s naplňováním klimaticko-energetických plánů EU a změnou energetického mixu do roku 2050. (tz)

Cirkulární strategie je pro firmy nástrojem risk managementu

V následujících letech nás v souvislosti se Zelenou dohodou pro Evropu (Green Deal) čekají naprosto zásadní změny, pokud máme dosáhnout uhlíkové neutrality v Evropské unii do roku 2050. Důsledkem je zvyšující se tlak na změnu business modelů, podle kterých firmy operují. Nově vznikající firmy, stejně jako ty dlouhodobě zaběhlé, potřebují přenastavit své strategie, produkty, služby a modely tak, aby změny v paradigmatu podnikání ustály a byly připraveny. Poradenská společnost v oblasti cirkulární ekonomiky a udržitelnosti CIRA Advisory reaguje na tyto změny a svou metodu hodnocení cirkularity a udržitelnosti podniku rozšířila do více úrovní.

„Udržitelnost a cirkulární způsob fungování se pro firmy již stává nutností. Na změnu business modelů tlačí jak legislativa, tak ceny materiálů, energie a dalších vstupů do výroby. Firmy ale nemusí mít obavy. Cirkulární ekonomika a udržitelnost jako taková přináší nové příležitosti, oslovuje nové zákazníky a otevírá možnosti rozvoje nových služeb. Aby ale firmy mohly začít pracovat na takzvané udržitelnější transformaci, která jim přinese zmiňované příležitosti, potřebují znát, jak si na tom aktuálně stojí, kde se

mohou vyskytnout určitá rizika, a co je čeká s ohledem na legislativu. S tím vším pomáhá náš rychlý sken firmy – Quick Check udržitelnosti,“ představila službu skenu podniku CEO CIRA Advisory, Laura Mitroliosová.

A právě rychlé a průřezové hodnocení toho, jak si firma aktuálně vede, je hlavní výhodou Quick Checku. CIRAA jej nadesignovala tak, aby vyhodnotil stav v oblasti odpadového hospodářství, využití materiálů či energetické účinnosti. Na základě skenu dokážou experti

z CIRAA navrhnout firmě cesty, které jsou jak cirkulární, tak ekonomicky výhodné. „Naším klientům na základě Quick Checku navrhuje kroky, které vedou k finanční úspoře v oblasti energetiky, odpadového hospodářství, logistiky, lepšího využití materiálů a uzavírání materiálových toků a samozřejmě také ke snížení emisí. Na základě analýzy stavu ve firmě ukážeme rovněž možnosti pro tvorbu zcela nových business modelů,“ vysvětlila Laura Mitroliosová.

Službu Quick Checku nabízí CIRA Advisory už od roku 2020 na základě zkušeností, které zakladatelka firmy Laura Mitroliosová získala z praxe ve vedení Institutu Cirkulární Ekonomiky. Od té doby pomáhá CIRAA firmám s formulací strategických dokumentů a podkladů pro řídicí orgány firem. „Troufám si říct, že Quick Check v dnešní podobě přesně odpovídá aktuálním potřebám strategického managementu firem v problematice udrž-

itelnosti a cirkulární ekonomiky. Jeho finální podoba je kombinací používaných metodik pro malé a střední podniky a výrobní vzory (A Circularity Measurement Toolkit for Manufacturing SMEs) a našeho interního know-how, které vychází z naší konzultační praxe v českých firmách. Ve výsledné zprávě subjekt dostane shrnutí současného stavu a přehled potenciálních rizik, která budou, z hlediska udržitelnosti a cirkulární ekonomiky, pro další strategický vývoj zásadní,“ dodala Laura Mitroliosová.

Novou formu Quick Checku nabízí CIRA Advisory ve variantě basic – sken vhodný pro firmy, které teprve s udržitelností začínají, standard – pro firmy, které se chtějí v oblasti udržitelnosti posunout dál, nebo premium sken pro firmy, které mají odvahu od základu změnit svůj způsob fungování na udržitelnější. Službu CIRAA také přizpůsobuje podnikům na míru. (tz)

Bez ropy zatím svět žít nedokáže

Dopravu obchází strašidlo zákazu spalovacích motorů po roce 2035. Podají se novým bezemisním pohonným hmotám prodloužit jejich provoz? A jaká nás čeká budoucnost, pokud klasické automobily nebudou smět na silnice? Na takové a podobné otázky odpovídal Václav Loula, vedoucí pracovní komise pro paliva České asociace petrolejářského průmyslu a obchodu:

Jak dlouho ještě vystačí spalovací motory s klasickými palivy, jako jsou B7 a E5?

Ropa stále tvoří součást světového energetického mixu a petrolejáři musí plnit globální poptávku zodpovědným způsobem, a to jak po automobilových, tak po leteckých palivech, petrochemii a řadě dalších výrobců z ropy. Ta není dosud plně nahraditelná, má strategický význam. Dnešní svět bez ní neumí žít. Stále více se ukazuje, že cena paliv rozhodujícím způsobem ovlivňuje světovou ekonomiku. Neznám zatím vyspělý stát, který by vyřadil ropu a pohonné hmoty ze svých strategických rezerv.

I přes fosilní charakter suroviny je stále nutné, s ohledem na technologie zpracování suroviny na řadu výrobků do různých odvětví a také objem a strukturu spotřeby všech kapalných pohonných hmot, složení dopravních parků s převahou spalovacích motorů a dopravní infrastrukturu s ropou jako chemickou a energetickou komoditou počítat určitě i nadále. Válka na Ukrajině, omezené zdroje ropy, ruské embargo a vedle toho nárůst poptávky po ropě a palivech způsobují, že je vzácnější a dražší.

Současnost jezdí na benzín a naftu, ale na obzoru už blíží varovné světlo. Skutečně se máme připravit na éru jiné motorizace, například pouze elektromobility? Co tomu říkáte jako odborník, který zasvětil celou svou pracovní kariéru uhlíkatým palivům?

Pro další patnáctileté, možná o něco delší období zůstanou rozhodující spalovací motory. Jen v ČR se ročně spotřebuje dvě miliardy litrů automobilových benzínů a šest miliard litrů nafty. Vyměnit vozový park jeden a půl miliardy

jednotek na celé planetě bude trvat určitě dalších 40 let. V ČR se provozuje osm milionů vozidel, z toho jen 5 % nepohání benzín nebo nafta. V některých typech dopravy spalovací motory určitě zůstanou. Zatím jsou a dlouho budou pohonné hmoty strategickou prioritou.

Bavme se tedy o cestě k ekologičtější dopravě...

Důležitým úkolem pro nás zůstává vyrábět kvalitní paliva z ropy zodpovědným a ekologickým způsobem. I v dalších letech bude pokračovat ekologizace kapalných paliv. Reprezentanty budou automobilový benzín v oktanové hladině 95 zatím s 5 %, ale brzy to bude do 10 % biosložky. U motorové nafty pak se 7 % biosložky. Tyto kroky přispívají ke snížení emisních cílů. Petrolejáři hodně zainvestovali i do další ekologizace paliv, vedle povinné aplikace biosložek se vyrábějí čistá, tedy bezsírná paliva. Na trhu se prodávají jen bezolovnaté benzíny, snížen byl i obsah aromátů. Petrolejáři proto nemohou tento obor opustit. Je třeba přihlédnout k současnému stavu vozového parku s pohonem na benzín nebo naftu podle norem Euro 5, Euro 6 nebo připravované Euro 7. Ve vybraných sektorech nákladní silniční automobilové dopravy domácí i mezinárodní, dopravy v zemědělství, stavebnictví a obrané nafta domluje, tvoří u nás celkově 77 % spotřeby. Do roku 2040 proto zůstanou stále velmi důležitým a strategickým palivem jak automobilový benzín, tak motorová nafta, ale i letecký petrolej.

A další vývoj v průmyslu pohonných hmot?

V automobilových palivech se bude pokračovat i po roce 2020 v další ekologizaci na základě

Václav Loula, vedoucí pracovní komise pro paliva České asociace petrolejářského průmyslu a obchodu

nových cílů stanovených EU a v postupném zvyšování podílu energie z obnovitelných zdrojů. Biopaliva první generace (z potravinářských olejnatých či cukernatých plodin) se budou dál používat, neboť patří do kategorie obnovitelných zdrojů. Bude růst zájem o nízkoemisní, pokročilá biopaliva s co nejvyšším požadavkem udržitelnosti. Biosložky jako obnovitelný zdroj se rozšíří i do alternativ, jako je LPG a CNG.

Novým pilířem po roce 2030 se mohou stát i syntetická paliva. Počítá se se zachytáváním oxidu uhličitého z atmosféry, výrobou vodíku z obnovitelných zdrojů a konverzí syntézními procesy na uhlovodíky. V prodeji budou e-benzín, e-nafta, syntetický metan jako palivo pro spalovací motory a pro vybrané druhy dopravy především dálkové, letecké a technologické v zemědělství a stavebnictví. Pro průmyslové zavedení bude rozhodující dostupnost CO₂ a cena elektřiny pro výrobu vodíku.

Existují i další zajímavé rozpracované projekty využití ligno-celulózové hmoty, také pyrolyza plastů a další. Cílem petrolejářského oboru by se měla stát nízkouhlíkatá kapalná paliva.

Lze vymezit úlohu plynu v dopravě?

Jistě přijde nástup alternativních pohonů neropného původu, jako je CNG, zkapalněná forma LNG, elektromobilita a vodík. Zatím však nelze odhadnout, jaký podíl se podaří zajistit z obnovitelných zdrojů, z bioodpadů, tedy bio-CNG, bioLPG, vodík a elektřina z obnovitelných zdrojů.

Takže s benzinem a naftou se nerozloučíme?

Ano, protože biopaliva by na pohon nestačila. Vyjádřeno energeticky, auta by spotřebovala víc biopaliv než lidé na potraviny. Elektřina vyrobená z fosilních paliv nebo z neobnovitelných zdrojů je problematická. Výroba vodíku je zatím drahá. Z pohledu pořizovacích cen vozidla na vodík nebo elektromobily ve srovnání s cenami aut se spalovacími motory na fosilní paliva vycházejí výrazně draze. Biopaliva vyšších generací, resp. vyrobená z odpadů, z odpadních živočišných tuků, rostlinných odpadů, upotřebených fritovacích olejů atd., i když dostanou nějaká ekologická zvýhodnění a podporu, nebudou mít dostatečné zdrojové zajištění, a dalším otázkou bude splnění kvality. To disponibilní zdroje k použití výrazně omezí.

Je řada dalších pohledů a ještě otevřených problémů k diskusi, například dojezdové vzdálenosti elektromobilů, budování rychlodobíjecích stanic, zdanění alternativních pohonů jako důležitá příjmová část státních rozpočtů ze spotřebních daní. Určitě nás ale čeká symbióza s dalšími alternativami. Mezi ně budou patřit kapalná nízkouhlíkatá syntetická paliva, díky nimž mohou zůstat spalovací motory v provozu.

za rozhovor poděkoval Pavel Kačer

Proč mají klima ve svých rukách i zemědělci

V posledních několika letech jsme svědky měnicích se podmínek života na Zemi. O příčinách klimatických změn se vedou rozsáhlé diskuze, avšak nejvíce probíraným problémem je zvyšující se koncentrace CO₂ v atmosféře. Ta každým rokem stoupá, a navíc se zrychluje i tempo růstu naměřených hodnot. Jednou z cest, jak dostat nadbytečný uhlík z atmosféry pod zem, kam primárně patří, je regenerativní zemědělství.

„Řešení nám leží přímo pod nohama. A to slova. Půda je pro většinu lidí jen obyčejná hlína, v lepším případě cenný zdroj pro vypěstování plodin, respektive potravy. Avšak půda také hraje zásadní roli při regulaci světového klimatu. Po oceánech je druhým největším přirozeným úložištěm uhlíku na světě,“ uvedl Václav Kurel, zakladatel startupového projektu Carbo-

neg, a dodal: „Postup, kterým se u nás tradičně půda obhospodařuje, bohužel přispívá k velkému uvolňování uhlíku do atmosféry. Změnit to a podpořit přirozené zákonitosti půdního života umožňuje regenerativní způsob zemědělství, kterému se věnuje náš projekt Carboneg.“

Regenerativní zemědělství totiž přináší zásadní odpověď na otázky, jak zabránit půdní erozi, ale také jak například snížit náklady na průmyslová hnojiva. Bohužel, zatím je tento způsob nakládání s půdou znám spíše v zahraničí a do české kotliny se prodírá velmi trnitou cestou.

Aktuálně je v ČR několik desítek farmářů, kteří se regenerativnímu zemědělství věnují. Jde primárně o soukromníky, kterým není lhostejná budoucnost. Jako příklad lze uvést farmu Wenzela Lobkowicze, specializující se na chov dobytka a regenerativní pastvu. „Začínal jsem s 19 kusy zvířat na 35 hektarech a měl jsem problém je uživit. Dnes mám 75 kusů na 63 hektarech

a z toho 40 hektarů pastvin s vysokou úživností,“ prozradil Wenzel Lobkowicz, farmář a majitel panství v Drahenicích.

Zapojení co největšího počtu zemědělců je klíčové. I proto se je Václav Kurel rozhodl motivovat finanční odměnou. „Cílem našeho projektu je finančně motivovat a metodicky podporovat zemědělce, kteří se rozhodli hospodařit jinak. Udržitelně, s minimem mechanických i chemických zásahů a s využitím přirozených procesů v půdě. Zemědělci aplikující regenerativní zemědělství, kteří jsou zapojeni do projektu Carboneg, získají finanční odměnu za každou tunu CO₂, kterou uloží do půdy. Celý proces měření je podložen certifikací,“ komentoval proces Václav Kurel.

Potřebné finanční prostředky Carboneg získává prodejem tzv. uhlíkových kreditů. Na jedné straně zemědělec, který se snaží hospodařit tak, aby co nejvíce CO₂ skončilo na (v) jeho poli nebo louce, na druhé straně firmy, které si potřebují snížit svou uhlíkovou stopu. Typicky jsou to banky, konzultantské či IT společnosti, které se zavázaly, že do určité doby budou uhlíkově neutrální. A právě těmto společnostem Carboneg nabízí možnost dosáhnout splnění svých ambiciózních klimatických cílů nákupem offsetů. „Carboneg kromě přímé spolupráce se zemědělci nabízí podporu i firmám, které hledají způsob, jak dosáhnout uhlíkové neutrality. Ty se mohou do projektu zapojit prostřednictvím nákupu certifikovaných uhlíkových kreditů,“ řekl Václav Kurel.

Carboneg má momentálně zaslíbeno 5000 hektarů. Avšak pro naplnění cílů je potřeba získat do projektu desítky až stovky tisíc hektarů. „Přesvědčit zemědělce k nové cestě je poměrně složité. Stávající zákony, dotační podmínky a staletí zatížené zkušenosti nelze změnit ze dne na den. Podporu regenerativního zeměděl-

ství však slibuje i Evropská komise. Ta se do konce roku 2022 zavázala k předložení návrhu právního rámce pro certifikační systém pro započítávání a certifikaci pohlcování emisí z oblasti zemědělství a lesnictví,“ uzavřel optimisticky Václav Kurel.

Více informací o regenerativním zemědělství či uhlíkových kreditech najdete na stránkách www.carboneg.eu. (tz)

Co je carbon farming

Carbon farming, česky regenerativní nebo uhlíkové zemědělství, je komplexní metoda obhospodařování půdy, jejíž základní princip spočívá v co možná největším napodobování přírodních a biologických procesů. Cílem je vrátit půdě život, a tím i její přirozenou úrodnost. Kombinace spolupráce rostlin a půdních mikroorganismů spolu se zachováním ideálních podmínek pro jejich život vede mimo jiné k vyšší odolnosti rostlin proti chorobám a ke zvýšení jejich nutričních hodnot. Navíc půda zpracovávaná regenerativním způsobem dokáže lépe odolávat extrémním podmínkám, jako jsou dlouhá sucha a příválové deště. V praxi jde o snížení mechanického a chemického narušování půdy, které má negativní dopad na strukturu půdy a organické hmoty v půdě. Zregenerovaná půda pomáhá s obnovou krajiny jako celku, má pozitivní vliv na množství mikroorganismů, hmyzu a jiných živočichů přítomných v půdě a v konečném důsledku vede k ekonomicky prosperujícímu zemědělskému podnikům. S carbon farmingem mají největší zkušenosti v USA, na Novém Zélandu, ale velmi rychle se začíná hlásit o slovo i v Evropě a dalších místech světa.

Mediační dohoda a ukončení IP mediace

Tento materiál publikujeme na základě spolupráce
s Úřadem průmyslového vlastnictví

V předchozím příspěvku jsme se seznámili s tím, jak se formulují zásady mediační dohody. Tyto zásady odrážely výsledky předchozích fází mediace a přinesly stranám konkrétní řešení pro každý předmět jednání. Strany za pomoci IP mediátora formulovaly, jak se vybrané řešení konkrétně uskuteční, kdo a co konkrétně udělá, do kdy, co to bude stát apod. Současně strany formulovaly i pojistky pro případ, že by některá ze stran dohodu nedodržela, případně nastala nějaká neočekávaná situace, nestihne se termín splnění závazku apod. Podle potřeby si strany dohodly i sankce za porušení dohody.

Nyní strany mohou přistoupit k vlastnímu sepsání mediační dohody. V této závěrečné fázi věnují pozornost zejména tomu, aby v dohodě byl přesně zapsán předmět jednání a způsob řešení témat, která byla předmětem mediace. Někdy se může stát, že i v této závěrečné fázi dojde k otevření ještě dalších témat, případně se ukáže, že stávající předměty jednání nebyly dostatečně projednány. V takovém případě mediace pokračuje, IP mediátor zapíše dosavadní postup mediace a dohodne se stranami další termín setkání a témata, která se budou projednávat. Může se také stát, že bude vhodné uzavřít tzv. provizorní dohodu, kterou se strany budou do příštího setkání s mediátorem řídit. I to přispěje k efektivnímu uzavření dohody při dalším setkání s IP mediátorem.

Mediační dohodou se rozumí písemná dohoda stran konfliktu uzavřená v rámci mediace a upravující mezi nimi práva a povinnosti. Mediační dohoda tedy může svojí povahou nabývat charakteru právně závazné smlouvy. Její podobě je proto nutné věnovat náležitou pozornost. Konečnou podobu smlouvy mohou strany konzultovat se svými advokáty, patentovými zástupci či jinými odborníky, s příbuznými, spolupracovníky, nadřízenými, a s dalšími osobami, kterých se dohoda nějakým způsobem dotýká. Konečná mediační dohoda musí být vždy výsledkem vzájemného souhlasného vyjednávání stran, musí počítat se všemi účastníky a musí být pro ně přijatelná. Za obsah mediační dohody jsou odpovědné pouze strany sporu. Pokud IP mediátor usoudí, že dochází k takovému řešení sporu, které je v rozporu se zákonem, je oprávněn o tom strany sporu poučit.

Mediační dohoda by měla také být formulována jazykem zúčastněných stran, konkrétní kroky by měly být formulovány pozitivně a mě-

ly by brát v úvahu všechny okolnosti. Podstatné také je, aby dohoda byla vyvážená a každá strana měla v daném tématu jednoznačné, reálné a dosažitelné úkoly. Dohoda by měla také obsahovat pasáž o užitečnosti mediace, včetně poznámky o tom, že změní-li se podmínky a uzavřená dohoda již nebude vyhovovat, strany opětovně využijí mediace jako mimosoudního řešení jejich konfliktu.

Mediační dohoda je závazná. Avšak je třeba si uvědomit, že se mohou změnit podmínky, za kterých byla uzavřena. V takovém případě dohoda trvá do doby, dokud trvají podmínky jejího vzniku. IP mediátor proto vždy informuje strany o tom, že pokud se změní podmínky, za kterých byla dohoda uzavřena, mohou opět využít mediaci. V této souvislosti je vhodné také zmínit, že dohoda nemůže obsahovat žádnou doložku vykonatelnosti, protože je založena

pouze na dobrovolnosti, možnostech a potřebách stran.

Může se v průběhu mediačního jednání stát, že některá ze stran odmítne mediační dohodu podepsat. Pak musí IP mediátor zjistit důvod. Takovým důvodem může být nejistota či obavy strany z podpisu dohody. Strana chce v takovém případě obvykle ještě konzultovat konečnou dohodu s odborníkem, se členem rodiny či s dalšími osobami. Pro IP mediátora je důležité pochopit tento důvod a vše vysvětlit i druhé straně. Obvykle v takovém případě postačí dohodnout se na dalším setkání s mediátorem a podpis dohody prozatím odložit. Strany tím získají čas a také větší jistotu ohledně obsahu dohody. Na dalším setkání s IP mediátorem se pak dohoda podepíše.

Pokud strana vyžaduje při podpisu mediační dohody přítomnost odborníka, obvykle advokáta či patentového zástupce, IP mediátor vyjedná se všemi účastníky přesné podmínky, za nichž se tento odborník jednání zúčastní. I v této fázi se může stát, že strana z nějakého důvodu nechce mediační dohodu podepsat ani pokračovat v mediaci. IP mediátor musí tento stav respektovat a nabídnout stranám svoje služby, pokud se rozhodnou v mediaci pokračovat kdykoliv v budoucnu.

V rámci našeho příkladu sporu o výši odměny původce technického řešení při realizaci výzkumného projektu strany v průběhu mediace dospěly k tomu, že jsou schopny otevřeně pojmenovat své potřeby a vzájemně se pochopit, a proto byly schopny přistoupit společně k hledání řešení výhodného pro obě strany. Strany tedy byly schopny začít spolu prostřednictvím IP mediátora efektivně komunikovat, definovat si předměty jednání a nalezly řešení, které bylo výhodné pro obě strany. Poté strany za pomoci IP mediátora rozpracovaly vybraná řešení do jednotlivých zásad budoucí mediační dohody, které byly zcela konkrétní a realizovatelné a obsahovaly pojistky pro případ, že nebudou splněny. Tento proces byl klíčový pro budoucnost funkční mediační dohody. V závěrečné fázi mediace pak strany mohly spolu podepsat písemnou mediační dohodu, která byla výsledkem jejich vzájemného souhlasného vyjednávání, přičemž počítala se všemi účastníky dohody a byla pro ně výhodná. Dohoda byla vzájemně vyvážená a každá strana měla v daném tématu konkrétní, reálné a dosažitelné

úkoly. Pokud by se změnilly podmínky, za kterých byla dohoda uzavřena nebo přestala vyhovovat, strany se dohodly na tom, že opětovně využijí IP mediaci.

V prostředí vědy, výzkumu a inovací je vhodné svěřit vedení mediace odborníkovi, který dané oblasti rozumí. Odborné i profesní předpoklady mediátora v oblasti ochrany duševního vlastnictví mohou být totiž významnou pomocí pro účastníky konfliktu. V této oblasti vznikají vysoce odborné spory, a je proto vhodné, aby řešení takových sporů probíhalo za účasti IP mediátorů, kteří jsou specializováni na oblast duševního vlastnictví, a kteří jsou schopni kvalifikovaně podporovat komunikaci mezi osobami zúčastněnými na sporu a pomohou jim dosáhnout smírného řešení sporu uzavřením mediační dohody. Je také proto vhodné, aby takový odborník (IP mediátor) konečnou dohodu stranám sepsal, a to na základě předchozích zásad mediační dohody, na kterých se strany dohodly. To nevylučuje možnost, aby stranám sepsali konečnou mediační dohodu jejich advokáti či patentoví zástupci, a poté předložili IP mediátorovi konečnou dohodu stran k podpisu.

Mediační dohodu je vždy důležité sepsat tak, aby byla vyvážená, reálná, konkrétní, časově vymezená a dosažitelná. Mediační dohoda musí obsahovat předmět jednání a detailní popis realizace jeho řešení, včetně pojistek pro případ porušení dohody. Mediační dohodu uzavírají všechny strany konfliktu. Jejimi náležitostmi jsou vedle podpisů stran konfliktu také datum jejího uzavření, doplněné IP mediátorem, a jeho podpis, kterým se stvrzuje, že mediační dohoda byla uzavřena v rámci mediace. Po podpisu mediační dohody IP mediátor poděkuje stranám za jejich práci, zejména je ocení za jejich zájem vyřešit konflikt smírnou cestou, a rozloučí se s nimi. Tím je IP mediace ukončena.

JUDr. David Karabec, MPA, LL.M., advokát
ředitel IP mediačního centra Praha,
zapsaný ústav

Kontakty:

IP mediační centrum Praha, zapsaný ústav
Na Stráži 1306/5, 180 00 Praha 8
tel.: +420 283 843 130, mobil: +420 602 331 905
e-mail: info@ipmediace.cz
www.ipmediace.cz

V Česku se i během covidu držel rostoucí trend přihlašovaných a zapsaných ochranných známek

V České republice se drží vysoký počet podaných přihlášek a zapsaných ochranných známek. Podle Úřadu průmyslového vlastnictví bylo v roce 2021 podáno celkem 9067 přihlášek ochranných známek (v roce 2020 to bylo 9220) a 6049 ochranných známek bylo zapsáno (v roce 2020 to bylo 6290).

V roce 2021 bylo v ČR podáno celkem 9067 přihlášek ochranných známek (7669 národní cestou, 1398 mezinárodní cestou). Zapsáno bylo v roce 2021 v ČR 6049 ochranných známek (5574 národních, 1533 mezinárodních). Situace v České republice je srovnatelná se situací v dalších zemích Evropské unie. Ve srovnání se státy střední Evropy si Česká republika vede dobře, v přepočtu na počet obyvatel zde bylo podáno více přihlášek ochranných známek než např. na Slovensku, v Polsku nebo Maďarsku. Oproti státům západní Evropy nicméně stále zaostává, v těchto státech se přihlášek ochranných známek podává více.

Pro celkový obraz je třeba vzít v úvahu také přihlášky ochranných známek Evropské unie podané českými přihlašovatelí, jejichž počty rostou. „Jak vyplývá z výše uvedeného, na národní úrovni se počty přihlášek ochranných známek mírně snižují, avšak na úrovni Evrop-

ské unie se zvyšují, což je výrazně lepší varianta, než kdyby tomu bylo naopak. Svědčí to o expanzi ekonomických aktivit českých podnikatelů do zahraničí,“ vysvětlil předseda Úřadu průmyslového vlastnictví Josef Kratochvíl.

V roce 2021 bylo nejvíce národních přihlášek ochranných známek přihlášeno pro následující skupiny výrobků a služeb:

- propagační činnost (3813)
- výchova, zábava, sport (2597)
- přístroje (1509)
- papírenské výrobky (1506)
- různé služby, vědecké služby (1449)

U ochranných známek Evropské unie bylo ve stejném období pořadí následující:

- přístroje (24 557)
- propagační činnost (20 626)
- různé služby, vědecké služby (16 906)

Počty zapsaných ochranných známek v letech 2017–2021

2017	6711
2018	6192
2019	6648
2020	6290
2021	6049

- výchova, zábava, sport (11 916)
- oděvy, obuv (10 387)

Podle advokáta Daniela Macka z kanceláře Macek.Legal se povědomí podnikatelů o ochranných známkách v posledních letech rozšiřuje. „Naše zkušenosti i zkušenosti našich klientů ukázaly, že je opravdu důležité si své nápady

ochránit. Hodně podnikatelů obecně na ochranu duševního vlastnictví dříve zapomínalo nebo její řešení odsouvali na později, což se jim často nevyplatilo. Osobně mám ve svém okolí pocit, že registraci ochranných známek každoročně přibývá. Jen minulý rok jsme pro naše klienty zaregistrovali přes 70 ochranných známek a letos tento trend pokračuje,“ řekl Daniel Macek. (tz)

Počty přihlášek ve vybraných zemích v letech 2017–2020

	2017	2018	2019	2020
Rakousko	8195	8633	8862	8616
Německo	76 707	75 252	78 323	89 247
Maďarsko	5644	5451	5288	5165
Polsko	17127	16 105	16 579	16 217
Slovensko	4344	4089	4072	4032
Švédsko	10643	9213	9726	10017
Portugalsko	20 408	21 328	21 514	21 582

Počty podaných přihlášek ochranných známek v letech 2017–2021

2017	9909
2018	9647
2019	9623
2020	9220
2021	9067

Počty přihlášek ochranných známek EU podané českými přihlašovatelí:

2017	1090
2018	1262
2019	1334
2020	1403
2021	1981

Manažer systému bezpečnosti informací je kurz ČSJ, který nabízí prvotřídní vzdělání

Cílem kurzu Manažer systému bezpečnosti informací je seznámit účastníky se základy systémů bezpečnosti informací (ISMS – Information Security Management System) podle aktuální verze ISO/IEC 27001 a s metodami a technikami, které se v ISMS využívají. ISMS je oblast, kterou české firmy i organizace veřejného sektoru tak trochu (někdy i hodně, jak se bohužel ukazuje) podceňují. O důležitosti ISMS, o manažerech bezpečnosti informací a o stejnojmenném kurzu jsme hovořili s lektorem Ondřejem Salákem.

ISMS, tedy informační bezpečnost, se stává nezbytnou součástí fungování firem i organizací veřejného sektoru, a tedy každého informačního systému. O nutnosti zabezpečení se přesvědčujeme dnes a denně. Jak důležité je mít v organizaci manažera bezpečnosti informací?

Stejně jako u ostatních systémů řízení, je i u systému řízení bezpečnosti informací velmi důležitý pozitivní postoj a angažovanost vedení. Manažer bezpečnosti informací je pak „prodlouženou rukou“ vedení a představuje řídící

a komunikační uzel mezi ním a zaměstnanci. Oblast bezpečnosti informací je v našich českých končinách specifická tím, že v organizacích ještě stále často zůstává v zákrytu provozního IT a v rámci rozpočtování a rozvoje se jí nedostává takové pozornosti, jaké by mělo. Důvodů je více, mezi hlavní podle mě patří to, že většina opatření z této oblasti má preventivní charakter (chráníme se před útoky, které možná, když budeme mít velké štěstí, nikdy, ani nastanou) a také fakt, že zvyšování bezpečnosti se v drtivé většině případů děje na úkor uživatelského komfortu, takže tyto změny bývají často nepopulární. Mezi hlavní přínosy manažera bezpečnosti informací pro organizaci bych tedy vyzdvihl zejména zvyšování bezpečnostního povědomí a celkovou „evangelizaci“ systému řízení bezpečnosti informací. Kromě toho se samozřejmě aktivně zapojuje do většiny procesů v rámci provozu systému a jeho monitorování a zlepšování.

Co by manažer bezpečnosti informací měl znát?

Mezi základní znalosti jistě patří chápání filozofie systémů řízení a principu neustálého zlepšování. Dále musí manažer znát konkrétní norma-

tivní nebo legislativní dokument a jeho požadavky na systém. Kromě těchto znalostí, které jsou obecné pro všechny systémy řízení, pak jde zejména o znalosti z oblastí řízení informačních rizik, řízení kontinuity činnosti a základní přehled v oblasti provozu IT s důrazem na bezpečnost.

Kurz manažer bezpečnosti informací připraví odborný základ pro pracovníky, kteří se zabývají kybernetickou bezpečností, a stejně tak základ pro personální certifikaci Manažera kybernetické bezpečnosti podle Přílohy č. 6 vyhlášky č. 82/2018 o kybernetické bezpečnosti, ve znění pozdějších předpisů. A obsah tohoto kurzu?

Obsah kurzu reflektuje výše zmíněné požadavky na znalosti manažera bezpečnosti informací. Popisuje obecně systém řízení bezpečnosti

informací, jeho historický vývoj a podoby. Konkrétní přístup k řízení bezpečnosti informací demonstruje na řadě norem ISO 27000 a jejich požadavcích a opatřeních.

Část kurzu je také věnována oblastem specifickým pro naši legislativu (zákon a vyhlášku o kybernetické bezpečnosti), mezi které patří zejména používání konkrétních bezpečnostních nástrojů. V případě požadavku účastníků se lze také více zaměřit na oborovou bezpečnost – například standard TISAX, definující systém řízení bezpečnosti informací pro automobilový průmysl.

Komu je především určen?

Manažerům firem, které se připravují na implementaci systému informační bezpečnosti podle aktuální verze normy ISO/IEC 27001. Dále pak pracovníkům poradenských firem, kteří se chtějí s tímto systémem seznámit. Je vhodný také jako odborný základ pro pracovníky, kteří budou vykonávat role definované vyhláškou o kybernetické bezpečnosti, tedy Manažer kybernetické bezpečnosti, Architekt kybernetické bezpečnosti a Auditor kybernetické bezpečnosti.

připravil David Kubla

Konference o kvalitě a bezpečnosti potravin From Farm To Fork

Praha bude hostit konferenci From Farm To Fork zaměřenou, jak název napovídá, zejména na kvalitu a bezpečnost potravin a rovněž na spolupráci zainteresovaných stran v potravinovém řetězci. Organizátorem této pravidelné akce je Česká společnost pro jakost, partnerem pak Svaz obchodu a cestovního ruchu ČR. Záštitu převzal ministr zemědělství Zdeněk Nekula. Konference se uskuteční 26. září 2022. Celodenní program bude rozdělen do jednotlivých na sebe navazujících tematicky zaměřených částí.

První blok konference bude věnován informacím od zainteresovaných stran. Petr Kopáček ze Svazu obchodu a cestovního ruchu ČR představí Aktuální výzvy v oblasti udržitelnosti pro retail, za Ministerstvo zemědělství České republiky vy-

stoupí Jitka Götzová, ředitelka odboru bezpečnosti potravin, na téma Udržitelnost v zemědělství a potravinářství, dále v prvním bloku zazní příspěvky zástupců Potravinářské komory ČR a Agrární komory ČR. Další část konference bu-

de věnována kvalitě a bezpečnosti – především kontrolám kvality a bezpečnosti a systémům řízení. V této části dostanou slovo Státní zemědělská a potravinářská inspekce a Státní veterinární správa, které představí výsledky kontrol za poslední období. Dalšími tématy bude falšování potravin, GFSI standardy v potravinářství a nové požadavky certifikace GLOBALG.A.P. verze 6. Třetí blok bude, jako již tradičně, patřit informacím o přístupech obchodních řetězců, které se zaměří především na novinky z oblasti udržitelnosti. V rámci této části se představí zástupci společností Albert Česká republika, Penny Market,

Lidl, Rohlík.cz a Svazu českých a moravských spotřebních družstev. Konference From Farm to Fork je určena odborné veřejnosti, představitelům zemědělských a potravinářských podniků, zástupcům obchodních řetězců i pracovníkům dozorových či certifikačních orgánů – tj. všem, kteří se zabývají kvalitou a bezpečností potravin, rovněž tak souvisejícími oblastmi (zejména společenská odpovědnost, udržitelnost). Konference je vhodnou příležitostí i pro neformální setkání zástupců všech zainteresovaných stran a pro aktivní výměnu informací.

(tz) www.csq.cz

INZERCE

Konference From Farm to Fork
26. 9. 2022
od 9:00 hodin, Budova ČSVTS
Novotného lávka 200/5, Praha 1

Spolupráce zainteresovaných stran v potravinovém řetězci ve prospěch spotřebitelů

Konference From Farm to Fork je určena odborné veřejnosti, představitelům zemědělských a potravinářských podniků, zástupcům obchodních řetězců i pracovníkům dozorových či certifikačních orgánů – tj. všem, kteří se **zabývají kvalitou, bezpečností potravin a udržitelností.**

Konference From Farm to Fork je vhodnou příležitostí i pro neformální setkání zástupců všech zainteresovaných stran a pro aktivní výměnu informací.

Nedostatečné flexibilní úvazky a nerovné podmínky srážejí český trh práce na 15. místo v EU

Česká republika obsadila v eurounijním srovnání kvality trhu práce 15. příčku. O lepší umístění zemi připravila zejména malá pracovní flexibilita, nízká produktivita či neochota zaměstnavatelů nabízet zkrácené úvazky. Velkým problémem jsou i nerovné podmínky v zaměstnávání mužů a žen, což dokazuje i propastný 16,4% rozdíl mezi platy mužů a žen. Vyplývá to z Indexu prosperity Česka, který postupně analyzuje deset socioekonomických pilířů a srovnává je s ostatními členy Evropské unie.

Česko se pyšní nejnížší nezaměstnaností ze všech eurounijních států, když činí pouze 2,8 %. Stejně tak má absolutně nejnížší dlouhodobou nezaměstnanost. I přes vynikající výsledky v těchto dvou indikátorech se kvalita trhu práce Česka v aktuálním Indexu prosperity umístila až na 15. místě. Svou vinu na tom nese i způsob, jakým práci vykonáváme. V porovnání s ostatními státy do zaměstnání totiž nejen dojíždíme dlouho (průměrně 27 minut), ale zároveň v ní strávíme mnohem více času než například Němci nebo Rakušané.

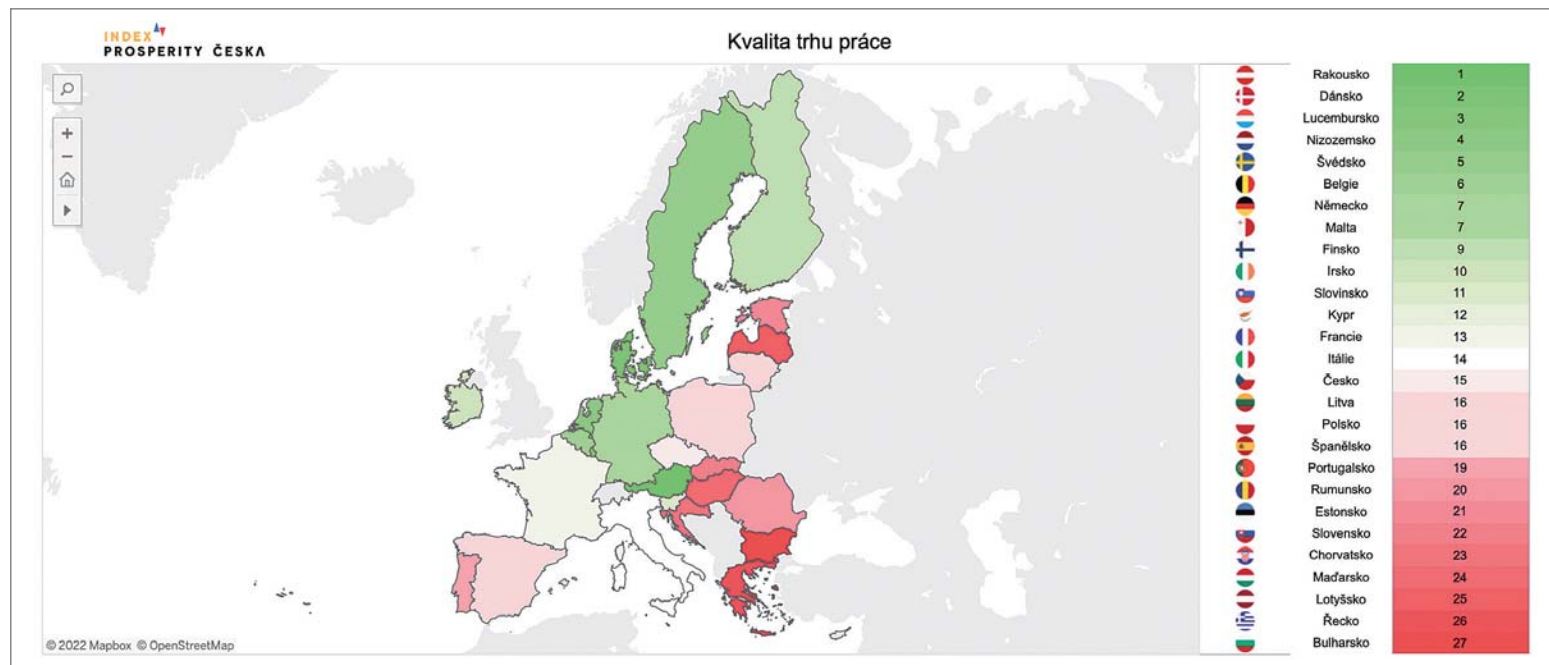
„Zatímco Češi a Slováci týdně napracují téměř 40 hodin, Němci mají „padla“ už za 34,75 hodiny. Vůbec nejkratší pracovní výkon týdně podávají Nizozemci, kteří v práci nestráví ani 30,5 hodiny týdně. Celkově tak mají Češi 23. nejdelší průměrnou pracovní dobu,“ vysvětlil Tomáš Odstrčil, analytik Evropy v datech.

I přes nízkou nezaměstnanost je ale nabídka práce v Česku stále bohatá. První příčku jsme totiž získali i v rámci míry volných pracovních míst, kde téměř o třetinu překonáváme druhou Belgii. Zjednodušeně řečeno to znamená, že máme podstatně víc volných pracovních míst než uchazečů, kteří by o ně měli zájem. Indikátor srovnávající míru obsazenosti a neobsazenosti pracovních míst v jednotlivých státech Evropy je však zároveň tím posledním, ze kterého Česko vychází nadmíru dobře.

„Navíc, struktura nabízených pozic odhaluje, že téměř 90 % volných pracovních míst jsou nabídky práce, které nevyžadují ani ukončený maturitní obor. Jinými slovy, z velké části jde o nabídky práce s nízkou mzdou,“ vysvětlil David Navrátil, hlavní ekonom České spořitelny.

Nízká flexibilita komplikuje situaci

Nejkratší pracovní doba v Nizozemsku jde navíc ruku v ruce s dalším významným problémem českého trhu práce, kterým je nabízení a využívání zkrácených pracovních úvazků. I tady je totiž země tulipánů, dřeváků a větrných mlýnů na první příčce, jelikož zde až 42,7 % úvazků odpovídá tomu, co považujeme za „zkrácené“. A jak je na tom Česko? S 5,7% podílem zkrácených úvazků stojíme na 21. příčce

evropského srovnání. Češi si navíc v porovnání například se severskými státy nemohou sami moc rozhodovat o tom, kdy a jak budou pracovat. Jen zhruba třetina českých zaměstnavatelů dává svým pracovníkům alespoň částečně vybrat, nakolik chtějí pracovat z domova, v kolik hodin budou svůj pracovní výkon provádět či do jaké míry mohou být samostatní.

„Různé formy zkrácených úvazků zcela určitě mají své místo na trhu práce. Aktuálně zejména pro rodiče, ale i ty, kteří se ocitnou v takzvané sendvičové situaci – starají se o děti a zároveň o své rodiče nebo prarodiče. Do budoucna předpokládáme nárůst zkrácených úvazků s ohledem na trendy wellbeingu a worklife balance. To je vidět i u nově nastupující generace na trh práce,“ doplnila Petra Ondrušová z České spořitelny, která má na starost diverzitu a dodala, že právě devět z deseti zaměstnanců pracujících na zkrácený úvazek tvoří ženy.

Nerovné podmínky pro pracující ženy

Větší míra zkrácených úvazků je přitom jedním z možných kroků, které by vedly ke zlepšení nejen trhu práce, ale ekonomické situace Česka obecně. Tím, že zaměstnavatelé téměř nenabízejí alternativní pracovní smlouvy, trpí zejména ženy, kterým nedostatečná flexibilita zaměstnavatelů komplikuje návrat do práce po rodičovské dovolené nebo v jejím průběhu. Ještě větší problém nastává u zaměstnavatelů, kteří se mnohdy zdráhají přijmout ženy jen kvůli domnělé možnosti potenciální rodičovské dovolené.

Kromě žen s malými dětmi jsou znevýhodňováni i lidé v důchodovém věku či ti, kteří pečují o osobu blízkou. Například lidem v exekuci však zkrácené úvazky samy o sobě podle analytika Davida Borgese z Člověka v tísní příliš ne-

pomohou. „Mohou být ale užitečné, pokud by došlo ke zlepšení podmínek pro oddlužení. V případě, že by dlužníci do oddlužení vstupovali ve větší míře, budou se nepochybně snažit posílit svoje příjmy, často právě prostřednictvím zkrácených úvazků (druhá práce, přivýdělek pro seniory apod.),“ sdělil analytik.

Pokud bychom ještě chvíli zůstali u srovnání pracovních podmínek mezi ženami a muži, odhalíme zde hned několik dalších problémů, ze kterých nejvíce vyčnívá platová nerovnost a celkové nastavení trhu práce. Takzvaný gender pay gap, který ukazuje, o kolik jsou mzdy žen menší než mužů, v Česku vychází na 16,4 % a z hlediska Indexu rovnosti na trhu práce, jenž zahrnuje participaci, segregaci a kvalitu zaměstnání, nám přísluší 23. místo.

Když nemůžeš, přidávat se vždy nevyplatí

Pomyslné „tlačení na pilu“ zaměstnavatelů v podobě nesmlouvavé pracovní doby a neflexibilních úvazků neprospívá ani pracovním výkonům. Z hlediska produktivity práce na odpracovanou hodinu jsou Češi hluboko pod průměrem Evropské unie. Ačkoliv nám v prostém srovnání unijních států patří 14. místo, indexová hodnota, ve které 100 bodů značí průměr EU, u nás vychází na 78,9 bodu. Tabulku vede Irsko, kde hodnota dosahuje téměř 212 bodů. Český výsledek je však mnohem bližší Bulharsku, které se zastavuje těsně nad polovinou unijního průměru.

Víc expertů a flexibilnější práce jako cesta z krize

Veškeré problémy pracovního trhu se promítají do stavu české ekonomiky, což může zemi zejména během krize přivést do opravdu nebez-

pečné situace. Jak už vyplývá z prvního pilíře Indexu prosperity Česka zaměřeného na ekonomiku, přidané hodnotě české práce patří jeden z nejhorších výsledků v Evropě. Stav by pomohla narovnat již zmíněná vyšší flexibilita práce, která se zřejmě stává i jednou z priorit vlády.

„Vláda letos schválila slevy na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti pro zaměstnavatele, kteří nabídnou zkrácené úvazky. To je jistě krok správným směrem, otázka je, zda těch pět procentních bodů slevy bude stačit k prolomení ledu. Hodně zaměstnavatelů v ČR totiž žije v přesvědčení, že zaměstnávání osob na zkrácený úvazek přináší obrovskou administrativní, ale i organizační zátěž,“ upozornila Klára Kalíšková z think tanku IDEA při CERGE-EI a Fakulty informatiky a statistiky VŠE v Praze.

Pomoci by mohly také inovace, které mohou přilákat například více vědeckých pracovníků. Zahraniční experti jsou jednou z mnoha komodit, které českému trhu práce chybí. Zlepšení podmínek pro ženy by zároveň znamenalo rozšíření i tuzemské základny expertek, jelikož i v tomto ohledu Česko zaostává. Právě rigidní podmínky na univerzitách či vědeckých pracovištích jsou často důvodem, který ženám brání v následování vědecké profese.

„Představe si ženu, která si udělá doktorát na univerzitě a poté se jí narodí dítě. Univerzita jí nijak nevyjde vstříc, co se sladění rodičovské a pracovní pozice týká. Místo toho, aby univerzita dále rozvíjela potenciál a prostředky, které do toho člověka vložila, nechá ho prostě jít. Nemotivuje ho k dalšímu zapojení ani nevytváří podmínky pro to, aby se vůbec mohl zapojit,“ komentovala Johana Jonáková, ředitelka neziskové organizace Gender Studies. (tz)

Firmy přicházejí s novými typy benefitů

Nadcházející měsíce budou pro české firmy perné a týkat se to bude i vyjednávání o platech u klíčových zaměstnanců. Kde nebude moci firma přidat peníze, tam bude muset přesvědčit praktickými benefity, které tlumí nárůst životních nákladů. Myslí si to managing partnerka konzultační společnosti RSM. A sama jde příkladem – její firma poskytuje zaměstnancům například bezúročné půjčky, možnost okamžité výplaty zálohy na mzdu a zvažuje také příspěvek na pořízení bydlení.

Naprostá většina českých firem s navyšováním platů přestala stíhat tempo inflace. Ostatně kopírovat u mezd inflační křivku nedává smysl. Firmy proto musí hledat nové benefity. Týkat se to bude především středních podniků, pro které bude v následujícím období nutné udržet si klí-

čové lidi, nebudou však mít možnost přelácat je oproti větší konkurenci.

Podle odhadů konzultační společnosti RSM v současnosti pravidelné zaměstnanecké benefity poskytuje naprostá většina českých firem. Nejčastěji jde o možnost delšího čerpání dovolené, home office či pružné pracovní doby, možnosti školení nebo využívání firemního vozu pro osobní potřeby. Podstatnou část pak tvoří také podpora volnočasových aktivit. Tento mix by se však mohl v následujících měsících změnit.

Do popředí se budou dostávat zcela nové typy benefitů. Například bezúročné zaměstnanecké půjčky, příspěvky na nájem nebo pořízení vlastního bydlení, případně kompenzace nákladů na dojíždění do zaměstnání. Pokud jsou benefity dobře nastavené, mohou zaměstnanci ušetřit měsíčně až několik tisíc korun – tedy klidně kolem 10 % v porovnání se mzdou. A to už může být pro domácnost výrazná finanční

podpora. „S trochou nadsázky teď končí doba, kdy pracovníci HR lákali na ‚wellness‘ benefity. Otázka, na kterou se budou uchazeči ptát stále více, bude o tom, jak firma pomůže kompenzovat rostoucí životní náklady. Naštěstí je z mého pohledu stále mnoho příležitostí, jak mít tu odpověď skutečně dobrou a nejen formální,“ vysvětlila Monika Marečková, managing partnerka RSM.

Společnost RSM tak do jisté míry sama na sobě zkouší to, co doporučuje i svým klientům. Například bezúročné půjčky poskytuje již několik let, letos poprvé však bylo jasné, že se několikamilionový fond vyčerpá. Vedení společnosti proto rozhodlo o výrazném zvýšení limitu. Mezi zaměstnanci je tak momentálně bezúročně rozpůjčováno 5,5 miliónu korun.

Bezúročná půjčka má pochopitelně svoje pravidla. Čerpat je možné maximálně 300 000 korun, které se následujících pět let strhávají

pravidelně z platu. Pokud by zaměstnanec ve firmě skončil, musí peníze doplatit před doběhnutím výpovědní lhůty.

„Nejčastěji o bezúročnou půjčku žádají mladí zaměstnanci mezi 23 až 35 lety k částečnému financování rekonstrukcí nebo jako výpomoc při zajišťování hypoteční akontace. Někteří pak touto cestou financují například nákup nového vozu,“ zmínila Monika Marečková. „Celkem možnost bezúročné půjčky využila už více než desetina lidí z našeho česko-slovenského týmu.“

Bezúročná půjčka však není jediným způsobem, jak chce RSM pomáhat svým zaměstnancům při pořizování vlastního bydlení. V následných týdnech například zkoumá možnosti příspěvku v rámci takzvaného odkladu hypotéky. V rámci tohoto modelu může zaměstnanec bydlet v bytě, který si sám vybral, ale jeho financování může řešit až po pěti letech. (tz)

Rychloběžná vrata pomohou krotit náklady na energie

Není firmy, kde by nepřemýšleli nad tím, jak ušetřit za energie. Ať je to výrobce uzenin, nebo to jsou lázně, hotel, či pronajímatel kancelářských prostor. Komfort, který nás provázela doma i v práci, se stává vrtkavým faktorem naší životní úrovně a možností. Ceny energií rekordně rostou, nejvíce za posledních 30 let. Například cena silové elektřiny pro průmyslová odvětví se podle Indexu cen průmyslových výrobců podle Českého statistického úřadu v prvním pololetí roku 2022 v Česku průměrně meziměsíčně zvýšila o 11,1 %. Zatímco v roce 2021 se ceny silové elektřiny pro průmysl zvedly průměrně o 34,1 % oproti roku 2015, v prvním pololetí roku 2022 je to již 186,8 %. Rostoucí náklady na energie nutí firmy hledat úspory tak, aby nebyla omezena výroba ani bezpečné pracovní prostředí pro zaměstnance. Jedním z efektivních, a hlavně rychlých řešení, která výrazně sníží platby za energii, je instalace nových rychloběžných vrat místo často používaných sekčních vrat. Ta vyrábí firma EFAFLEX-CZ s.r.o. Jejího ředitele Ludka Lhotky jsem se zeptala:

Po období hojnosti se opět otevřela diskuse o úsporách energií ve firmách i domácnostech. Hledají se nová řešení, zkoumá se efektivnost toho či onoho opatření. I vaše firma má co nabídnout...

Ano, EFAFLEX má co nabídnout firmám, které chtějí snižovat náklady a šetřit energii. Na poli úspor energií dokážeme zájemcům poskytnout rychlé a efektivní řešení, které jim energie může začít šetřit již od aktuální topné sezóny. Jednou z nejrychlejších cest k úsporám je instalace rychloběžných vrat EFAFLEX. Ta mají výrazně vyšší rychlost otevírání než ta sekční. Vysoká rychlost otevírání a zavírání brání úniku tepla mezi prostory nebo ven z budovy a významně přispívá k úspoře energie.

Faktem, pro někoho možná překvapivým, je, že rychlost otevírání a zavírání vrat ovlivňuje klima v halách, a především platby za energie víc, než jsou si lidé ochotni připustit. Rychlost vrat je totiž ještě důležitější než jejich izolace. Ale samozřejmě i ta hraje svoji roli a naše vrata vyrábíme i v zateplené variantě. Kdo se chce dozvědět víc nebo se jen pozeptat, co a jak je potřeba udělat, tomu poskytneme i bezplatné poradenství. Stačí se nám ozvat.

Jsou skutečně rychloběžná vrata tak velkým pomocníkem?

Rychloběžná vrata jsou opravdu velkým pomocníkem, a to nejen v oblasti úspor energie. Vrata EFAFLEX jsou nejrychlejší na světě, jsou bezpečná, spolehlivá a mají dlouhou výdrž. Hodí se do všech provozů, včetně těch speciálních, jako jsou třeba mrazírny, potravinářské nebo farmaceutické, robotické i jiné provozu. Vrata

jsou konstruována na vysoké zatížení v řádu stovek tisíc otevíracích cyklů ročně, a díky tomu mají dlouhou životnost. Tím se výrazně liší od sekčních vrat, která se do provozů s vysokým zatížením moc nehodí, protože nemají takovou „výdrž“ při každodenním provozu a ani životnost v dlouhodobějším horizontu.

Nakolik ovlivní konečný výsledek správná manipulace s nimi? Tedy lidský faktor, obsluha?

Obsluha vrat je opravdu jednoduchá a lidský faktor při jejich fungování nehraje žádnou zásadní roli. Otevírání může být ruční nebo bezdotykové, v provozech s vysokým počtem logistických operací je pak vhodná instalace indukční smyčky, která se stará o zajištění plynulosti a bezpečnosti provozu v okolí vrat. Ta je zapuštěná do země před i za vrata a je skvělým pomocníkem v provozech s vysokým zatížením. Díky indukční smyčce se vrata otevírají jen tehdy, pokud je v jejich bezprostřední blízkosti manipulační technika. Ale máme i další doplňky, které pomáhají při plynulosti a bezpečnosti provozu, jako je třeba laserový skener, který monitoruje celou oblast před vraty.

Co by měl zájemce o tuto techniku udělat nejdříve, než se rozhodne využít vašeho sortimentu?

Vyrábíme rychloběžná vrata pro všechny typy průmyslu, včetně těch speciálních, už půlstoletí. Takže jakémukoli zájemci o naše vrata stačí zavolat nebo napsat a my se postaráme o vše potřebné. Naše vrata kromě rychlosti, spolehlivosti a bezpečnosti mají také řadu certifikací, takže dokážeme připravit nabídku opravdu pro každého, ať už se při podnikání věnuje čemukoli. Každá naše vrata jsou zakázková výroba na míru, takže zákazník dostane přesně to, co potřebuje. Součástí naší nabídky instalace nových vrat je i případná demontáž těch starých, která už dosloužila.

Umíte nainstalovat menšímu zájemci i jedna jediná taková vrata? Třeba do chladírenského skladu malé čokoládovně?

Vrata EFAFLEX najdete po celém světě a mezi zákazníky patří jak nadnárodní společnosti s desítkami nebo i stovkami instalací, tak i střední nebo malé rodinné firmy třeba s jedním vratem. Jak už jsem zmiňoval, každá vyrobená vrata jsou originál, takže ani „jednokusové“ instalace nejsou výjimkou. Zajímavý příklad je třeba rodinné vinařství Malý vinař z Velkých Bílovic, kde jsou naše vrata instalována ve speciální designové úpravě, a skvěle tak zapadají do konceptu vinařství, kde dbají nejen na vysokou kvalitu vína, ale i na design výrobků a interiérů. Takže odpověď je ano, umíme to, co klient potřebuje, i když jde o jedna vrata do specifického provozu.

Luděk Lhotka, jednatel firmy EFAFLEX – CZ s.r.o.

Stiháte zatím vyřizovat objednávky? Nebo jste na tom podobně jako třeba producenti tepelných čerpadel či solárních panelů?

Je pravdou, že se poptávka po rychloběžných vratech v době rostoucích cen energií neustále zvyšuje. Ale ano, zatím stíháme vyrábět. Pokud má někdo o naše vrata zájem, může je mít již na tuto zimu nainstalované. Ale doporučil bych na nic nečekat. Minimálně bych si sjednal bezplatnou konzultaci s našimi odborníky, kteří mohou poradit a nabídnout konkrétní řešení. Jak se potom zájemce rozhodne, je na něm. Konzultaci se k ničemu nezavazuje.

Jste lídrem v oboru rychloběžných vrat, váš závod se nachází v Olši u Tábora. Jak se právě sem dostala značka EFAFLEX?

Firma EFAFLEX se od samého začátku zaměřila na vývoj a výrobu rychloběžných průmyslových vrat. Spirálové navíjení byl nápad našich inženýrů před půlstoletím a pro celý segment průmyslových vrat udělal obrovský posun v rychlosti otevírání. Unikátní řešení při navíjení spirály přineslo také delší životnost i při zvýšené četnosti otevírání. Nejsme jediní výrobci, ale jsme snad jediní, kteří se zaměřují pouze na tento segment. Původně byl hlavním výrobním závod v Německu, ale postupem času se nám díky šikovnosti a pracovitosti českých lidí a nižším výrobním nákladům podařilo přesunout výrobu do Čech.

Která destinace je největším odběratelem? A kam byste ještě rádi zamířili?

Nedá se hovořit o jedné destinaci, vrata EFAFLEX opravdu najdete na celém světě a skladba zákazníků je pestrá. Vyrábíme vrata pro robotické provozy, potravinářské a farmaceutické firmy, chladírny i mrazírny, vrata pro výbušná prostředí, parkovací domy... Velkými odběrateli jsou automobilky, farmaceutické i potravinářské společnosti. Takže spíše než o nová teritoria nám jde o zákazníky, kteří místo rychloběžných vrat upřednostňují sekční vrata. Ta na první pohled vypadají lákavě, protože jsou při nákupu levnější, ale pokud sečtete všechny náklady v dlouhodobějším horizontu, tak jasným vítězem jsou i z ekonomického hlediska právě vrata rychloběžná.

Říká se, že zloději jsou vždy o krok napřed. Ale vaše vrata jsou chráněna poměrně důmyslně...

Bezpečnost našich vrat je jedním z jejich nejdůležitějších benefitů. Takže i v tomto směru máme zákazníkům co nabídnout, protože naše vrata mají kromě jiného právě i bezpečnostní certifikace. Po stanovenou dobu vydrží nápor různého nářadí, stejně jako akumulátorových vrtaček a rázových nástrojů, jako je třeba kladivo. Dobrým příkladem jsou vrata EFA-SST-L Secure, která odolají i pokusu o vloupání a jsou certifikována do třídy odolnosti WK4 (RC4) podle DIN V ENV 1627. Tato vrata využijete v budovách či prostorách, ve kterých se skladují cenné předměty, kvalitní materiály nebo drahé přístroje. Rádi našim zákazníkům nabídneme funkční řešení právě i v oblasti bezpečnosti.

Jak vy sami ve firmě šetříte energii? Co nejvíce pomáhá?

Nejvyšších úspor dosahujeme používáním našich rychloběžných vrat ve výrobních halách. Jak jsem již říkal, naše vrata díky vysoké rychlosti otevírání a zavírání i tepelné izolaci dokážou zabránit velkým únikům tepla z hal, a tím snížit náklady na vytápění. Další oblastí úspor je důsledné využívání LED osvětlení ve výrobních, skladových, kancelářských i venkovních prostorech. Neustále modernizujeme náš strojový park a s novými stroji přichází i výkonnější technologie, které jsou úspornější.

Myslíte si, že se někdy povede spoutat blešky, akumulovat a využívat obrovské množství energie pro běžnou spotřebu lidstva?

Průmysl jako takový potřebuje spolehlivý zdroj energie, to zmiňovaný způsob v současné době není. Myslím, že cestou jsou obnovitelné zdroje energie, nové technologie, a především úspory. Nejlevnější energie je ta, kterou nespotřebujeme.

za odpovědi poděkovala Eva Brixí

Naši podnikatelé často ani netuší, jaká digitální řešení jim mohou usnadnit život

Skoro jeden celý pracovní den z každého týdne tráví v průměru drobní podnikatelé a živnostníci v Česku činnostmi, které je zdržují od produktivní práce. Nejčastěji si stěžují na zbytečnou administrativu, byrokracii, papírování a účetnictví. Drahocenný čas ztrácí také cestováním za klienty, dodavateli, na úřady nebo do bank. Ukázal to nejnovější průzkum Raiffeisenbank a Mastercard mezi více než třemi stovkami drobných podnikatelů a živnostníků.

foto Pixabay

Zkušenosti českých podnikatelů ukazují, že činnostmi, které je zdržují od podnikání, tráví v průměru 6 hodin a 20 minut týdně. Mezi těmi, kteří mají společnost s ručením omezeným, je to dokonce osm a půl hodiny týdně. Největší míru zdržování přitom vidí v neúměrně dlouhém čekání na infolinkách při telefonování (51 %) a v situacích, kdy není možné komunikovat online s úřady (47 %) nebo s bankovními institucemi (31 %). Pokud by se respondentům průzkumu Raiffeisenbank a Mastercard podařilo nějakou část z tohoto času ušetřit, nejraději by ho využili k odpočinku (55 %), věnovali by se svým koníčkům (49 %) nebo své rodině (48 %). Odpovědi se příliš nerůzní ani mezi začínajícími podnikateli, ani mezi těmi, kteří podnikají deset a více let.

Více než tři pětiny podnikatelů (63 %) přitom vnímají, že šetřit čas jim zásadně pomáhá banka, kde mají svůj hlavní účet, který používají pro podnikání. Jako vůbec největší pomoc v každodenním životě považují fungující a přehledné internetové a mobilní bankovníctví, přes které

můžou jednoduše a rychle zadávat nebo kontrolovat platby. „Víme, že čas jsou peníze, a právě proto je pro nás čas hlavním měřítkem, podle kterého navrhujeme naše produkty a služby. Cílem Raiffeisenbank je, aby naše digitální řešení poskytovala drobným podnikatelům všechny výhody moderní doby: od možnosti otevřít si účet online přes jeho vedení zdarma až po bezproblémové vytvoření terminálu v mobilním telefonu nebo podání žádosti o podnikatelský úvěr přes internetové bankovníctví. Díky digitálnímu bankovníctví se podnikatelé můžou více zaměřovat na svůj business nebo využít ušopený čas a věnovat se svým zálibám či relaxaci,“ řekl Martin Vakoč, ředitel segmentu malých a středních firem Raiffeisenbank.

Dvě třetiny respondentů (67 %) deklarují, že jejich hlavní účet, který používají k podnikání, je zdarma. Ti, kteří za vedení svého účtu stále platí, se přitom v drtivě většině domnívají, že účet zdarma reálně vůbec nelze mít, anebo neznají konkrétní podmínky, které je pro to potřeba splnit.

„Řada zejména drobných podnikatelů využívá běžné osobní účty s představou, že podnikatelské účty jsou zbytečně drahé. To ale není pravda. V Raiffeisenbank je vedení účtu pro podnikatele skutečně bezplatné, bez dalších skrytých poplatků nebo složitých podmínek. A oproti běžnému účtu mají podnikatelé příležitost získat navíc spoustu benefitů, jako je třeba možnost vytvoření terminálu na přijímání platebních karet přímo z mobilního telefonu, jednoduše se propojit s účetními systémy pomocí API nebo mít pod jedním číslem účtu až 19 měn. Majitelé prémiových a firemních karet Mastercard mají navíc zdarma možnost online konzultací zdravotního stavu a objednání k vhodnému specialistovi po celé České republice v rámci služby uLékaře.cz,“ doplnil Jiří Zeman, segmentový manažer Raiffeisenbank.

K přijímání bezhotovostních plateb si drobní podnikatelé a živnostníci stále hledají cestu. Terminál má jen desetina z nich (11 %). Nejčastěji uváděným důvodem je to, že ho k práci nepotřebují a pracují raději s hotovostí, fakturami nebo jim zákazníci platí převodem – nebo že je provoz platebního terminálu příliš nákladný. Velká část respondentů se taky domnívá, že terminál vůbec mít nemůžou, protože nemají stálé prodejní místo, připojení k elektřině nebo internetu.

Bezhotovostní platbu kartou přitom řada zákazníků upřednostňuje před jinými metodami placení díky její rychlosti a bezpečnosti. Drobní podnikatelé navíc v dnešní době už nemusí kupovat speciální zařízení a propojovat ho s pokladnou ve fyzické prodejně. Díky inovativnímu řešení Raiffeisenbank je možné na platební terminál jednoduše proměnit jakýko-

liv mobilní telefon s operačním systémem Android. Přijetí bezhotovostní platby je tak otázkou několika okamžiků, a to v podstatě kdekoli a kdykoli.

Odklon podnikatelů od hotovosti ukázal i tento průzkum. Mladí a začínající podnikatelé a živnostníci využívají hotovost jen ve dvou pětinach případů (39 %). Téměř polovina všech respondentů (47 %) se taky domnívá, že nakládání s hotovostí je rizikové a třetina (30 %) se při práci s fyzickými penězi cítí ohrožena.

Zejména mladší a začínající podnikatelé a živnostníci kladou velký důraz na digitalizaci – a to právě v oblasti bankovníctví. V prvních třech letech podnikatelského života chtějí tři čtvrtiny z nich (75 %) všechny, anebo alespoň ty jednodušší záležitosti se svou bankou řešit online. Pouze čtvrtina začínajících podnikatelů preferuje řešení bankovních záležitostí osobně na pobočce.

Spolu se zkušenostmi z podnikání ale na druhé straně roste i preference osobních setkávání s bankéřem, a to zejména při řešení složitějších záležitostí. Třetina respondentů (33 %), kteří už podnikají více než deset let, pak chce všechny své finanční záležitosti vždy řešit na pobočce.

„Raiffeisenbank je připravena vyhovět oběma skupinám. Jako jedna z mála českých bank nabízíme založení podnikatelského účtu i žádost o podnikatelský úvěr online, tedy bez nutnosti navštívit pobočku. Vedle toho mají naši klienti k dispozici i širokou síť poboček, ve kterých mohou se svými podnikatelskými poradci probrat například náročnější požadavky a situace,“ uzavřel Martin Vakoč. (tz)

Zaměstnanecké půjčky jsou stále výhodné, inflace je ale nejspíš zdraží

Firmy se předhánějí v tom, jak udržet klíčové zaměstnance a co při náboru nabídnout žadáným profesím, jichž je nedostatek. Jednou z cest mohou být i zaměstnanecké půjčky. Avšak i u nich lze očekávat, že budou zdražovat a některé firmy je budou vyhrazovat jen pro úzký okruh svých lidí. Navíc je možné, že jejich podmínky zpřísní, myslí si Ing. Pavel Ráliš, MBA, spoluzakladatel značky fin4Business, která se zaměřuje na konzultační a zprostředkovatelskou činnost při financování pro právnické osoby.

Zaměstnanecké půjčky jsou atraktivní benefit, který je v prostředí tuzemských firem stále žádanější. Pro firmy může být poskytování půjček zaměstnancům velmi zajímavé zvláště tehdy, pokud potřebují daného pracovníka ve svém kolektivu udržet. Působí jako významný stabilizační prvek. Je možné jím ovlivňovat fluktuaci profesí, jichž je na trhu práce nedostatek nebo těch odborníků, kteří jsou pro firmu klíčoví a jejich ztráta by subjektu přinesla

nenalé starosti i náklady. Náborářům pak pomáhá nacházet pracovníky s atraktivní specializací. „Jestliže zaměstnavatel svým lidem takový druh pobídky či benefitu nabízí, vyjadřuje tím, že si práce dotyčného člověka mimořádně váží a dává najevo, že s ním počítá dlouhodobě. Na druhé straně musí také chránit své zájmy, a to bývá u půjček smluvně ošetřeno. Svého zaměstnance si může firma zavázat tím, že ve smlouvě o půjčce nastaví jiná pravidla pro případ, že by se daný pracovník rozhodl zaměstnání opustit před vlastním splacením půjčky,“ popsal Ing. Pavel Ráliš, MBA.

Výsadu zdravé firmy ovlivní inflace

Tento benefit může nabídnout jen taková firma, která je finančně zdravá, má dostatečné volné prostředky a její podnikání je stabilní, neočekává zásadní výkyvy na straně cashflow, které by ji mohly negativně ovlivnit. Pokud by tomu tak nebylo, mohly by finance zaměstnavatele později scházet v provozním kapitálu, což by mohlo způsobit problémy v provozu společnosti. Navíc nelze zaměstnanecké půjčky považovat za da-

ňový výdaj. „Vzhledem k tomu, co se děje na trzích, lze očekávat, že inflace a další ekonomické výkyvy umocněné zdražováním energií a válkou na Ukrajině se zpětně podepíší také na objemech zaměstnaneckých půjček, jejich výši i míře úročení. Stejně jako zdražují půjčky fyzickým a právnickým osobám v bankovních i nebankovních institucích, lze očekávat přiměřený nárůst úročení i u půjček zaměstnaneckých,“ upozornil Pavel Ráliš.

Na co si musí dát zaměstnanci pozor?

Oproti standardním bankovním či nebankovním úvěrům jsou zaměstnanecké půjčky zpravidla poskytovány s nižší, případně nulovou úrokovou sazbou. „Nejčastěji pracovníci takovou půjčku vyžádají, aby vyřešili svou bytovou situaci, ať už jde o koupi, nebo rekonstrukci nemovitosti, nebo aby zvládli svou tíživou životní situaci, která nyní nově nemusí nastat jen vlivem živelní pohromy, nemoci v rodině, ale také vzhledem k vysokému vyúčtování doplatku cen energií,“ uvedl Pavel Ráliš. Přínosem zaměstnanecké půjčky může být mimo zájma-

vého úročení také její rychlé vyřízení, čímž se člověk vyhne mnohdy složitějšímu jednání s bankou.

Zaměstnanci však musí počítat s tím, že taková půjčka není žádný dar a bude muset být splacena ve lhůtě stanovené smlouvou. „I přes vstřícnost nabízeného financování by měl dotyčný důsledně prostudovat podmínky čerpání tohoto benefitu. Zejména se to týká podmínek, pokud by byl pracovní poměr ukončen, a to jak ze strany zaměstnance, tak zaměstnavatele. Zřetel je třeba vzít také na nižší disponibilní měsíční příjem, jelikož splátky bývají strhávány z platu,“ dodal Pavel Ráliš. Zájemci by si však měli uvědomit, že na takovou půjčku od své firmy nemají nárok ze zákona. Je to dobrovolný krok zaměstnavatele, který tak odměňuje ty nejpřínosnější členy týmu za kvalitní pracovní výkon. Benefity obecně totiž mohou být nastaveny různé mezi zaměstnanci rozdílných úseků a rozdílných pozic v podniku. Některé jsou vyhrazeny pouze pro jasně definovanou skupinu pracovníků, a právě sem často spadají i zaměstnanecké půjčky. (tz)

Albert motivuje ke zdravému životnímu stylu

Již šestým rokem patří konec léta v Albertu péči o zdraví zaměstnanců. Ti budou běhat, chodit či jezdit na kole nebo koloběžce pro dobrou věc, poradí se s lektorkami pro zdravou výživu a vyzkouší si zdravá jídla. Součástí je i den zdraví, který nabídne masáže, měření skladby těla či vyšetření funkce plic. Novinkou letošního ročníku je mobilní aplikace Trenér v kapse.

Do měsíce zdraví se zapojí všichni zaměstnanci Alberta. Všechno více než tři sta třicet prodejen i tři distribuční centra a centrálu navštíví v tomto období lektorky Zdravé 5. Zaměstnance seznámí se základy správné výživy, s rozdíly mezi zdravým a nezdravým dnem na talíři a provedou je největšími výživovými mýty. Zaměří se také na téma, jak neplýtvat potravinami.

„I letos chceme zaměstnancům ukázat, že se dá jíst zdravě, chutně, a zároveň i levně. Několik takovýchto pokrmů jsme si pro ně připravili k ochutnání, aby se sami mohli přesvědčit, že to jde. Jako velmi důležité téma vnímáme také neplýtvání potravinami, proto představíme i tipy, jak se mu vyhnout, a tím také ušetřit. Kromě toho se zaměstnanci zdokonalí ve čtení etiket,

a naučí se tak vybírat potraviny, které budou v souladu se správným stravováním,“ uvedla Alena Paldusová, manažerka vzdělávacího programu Zdravá 5.

Správná strava ale není všechno. Důležitý je i pohyb. V mobilní aplikaci, kterou Albert vytvořil pro podporu zdravého životního stylu, proto zaměstnanci najdou novinku – Trenéra v kapse. Tréninkový program jim pomůže v tom, aby za měsíc dokázali uběhnout 5 km v kuse. V aplikaci najdou také recepty a tipy na zdravé svačiny, a díky nabíhaným kilometrům mohou získat odměny. Svou pohybovou aktivitou v průběhu celého měsíce také podpoří

Nadační fond Albert. Měsíc zdraví pak vyvrcholí charitativním během v Praze a Olomouci, ze kterého výtěžek poputuje dětem v dětských domovech.

Zaměstnanci se v rámci programu zaměřeného na zdraví budou moci zúčastnit i dalších zajímavých aktivit, jako jsou masáže a cvičení přímo na pracovišti. Patronem měsíce zdraví se stal dráhový cyklista Tomáš Bábek, vicemistr světa, mistr Evropy a olympijský reprezentant v Pekingu v roce 2008. Ten bude zaměstnance provázet celým měsícem zdraví a v rámci soutěže s ním mohou vyhrát trénink v akademii dráhové cyklistiky. (tz)

Návrat na předpandemickou úroveň HDP se u nás nedaří

Hrubý domácí produkt České republiky byl na začátku letošního roku stále pod úrovní konce roku 2019, tedy předpandemického období. Na konci roku 2021 totiž dosahovala výše tuzemského HDP pouze 97,8 % hodnoty z konce roku 2019. Z analýzy poradenské skupiny Moore Czech Republic vyplývá, že se na předpandemickou úroveň HDP nedostalo deset zemí EU. Horší hospodářské vypořádání s pandemií než v ČR probíhalo pouze ve Španělsku, Portugalsku, Itálii a Rakousku.

Hrubý domácí produkt sedmnácti zemí EU se na konci roku 2021 již nacházel nad předpandemickou úrovní z konce roku 2019. Česká republika však mezi nimi chybí. Zatímco v roce 2020 čelilo tuzemské hospodářství desátému nejsilnějšímu poklesu z celé EU, v roce 2021 vykázala čtvrtý nejslabší růst.

„Ze srovnávací analýzy vyplynulo, že na prostá většina zemí se s dopady pandemie a návazných opatření na svá hospodářství vypořádala lépe,“ uvedl partner poradenské skupiny Moore Czech Republic Petr Kymlička. Za nelichotivým výsledkem přitom stojí hned několik

faktorů. „Důvodů, proč se Česko při srovnání nachází na chvostu, je více. Jedním z nich byla často přehnaná, a hlavně chaotická protiepidemická opatření, jakož i nesystémová státní podpora,“ vysvětlil Petr Kymlička s tím, že opatření přijatá s cílem zamezit šíření nákazy bohužel nevedla ani k pozitivním výsledkům co do počtu obětí pandemie. V přepočtu úmrtí na milion obyvatel nám v rámci EU náleží čtvrtá nejhorší příčka.

Přestože tehdejší vláda poskytla firmám i jednotlivcům celou řadu nejrůznějších kompenzací a podpor, které dopady koronavirové krize na ekonomiku na první pohled zmírnily, odborníci poradenské skupiny Moore Czech Republic optimizmus spojený s pozitivním hodnocením kompenzací krotí. „Nástroje kompenzací mířily především na udržení zaměstnanosti, přičemž právě přehřátý pracovní trh je jedním z největších problémů českého hospodářství posledních let. Naše země tím do jisté míry promarnila příležitost k pročištění trhu o neefektivně fungující podniky, a tím oddálila proces transformace na ekonomiku s vyšší přidanou hodnotou. Současně se fiskální expanze v této době stala významným faktorem pro letošní dramatický nárůst inflace, kde Česká re-

publika patří k nejpostiženějším zemím,“ poukázal Petr Kymlička.

Ze srovnání také vyplývá, že velice podobně jako Česká republika na tom jsou hned tři ze čtyř našich sousedů. „HDP Německa, Rakouska i Slovenska byl také pod úrovní 99 % oproti roku 2019, Rakousko na tom bylo dokonce o trochu hůře než ČR. Naopak výjimkou je Polsko, jehož ekonomika za dva roky celkově vzrostla o 3,6 %,“ argumentoval Petr Kymlička. Nejlépe se s pandemií z pohledu ekonomického růstu vypořádalo Irsko, jehož HDP od konce roku 2019 vzrostl o více než 20 %. „Důvodem výjimečné kondice irské ekonomiky i v této kom-

plikované době je uplatnění cílených a současně časově omezených protiepidemických restrikcí. Irsko se tak stalo jedinou ekonomikou v EU, která v roce 2020 zaznamenala růst. Je však třeba zdůraznit, že Irsko je vysoce rozvinutou znalostní ekonomikou, která se zaměřuje na služby a špičkové technologie, kde se propad z počátku roku 2020 podařilo rychle vyrovnat. Svou roli zde hraje též vysoká míra ekonomické svobody a atraktivita pro zahraniční investice s vysokou přidanou hodnotou,“ vysvětlil Petr Kymlička. Hned devět zemí EU, včetně již zmíněného Polska a Polska, zaznamenalo od konce roku 2019 celkový růst HDP o více než 2 %. (tz)

Hlavním důvodem vysokých cen potravin jsou drahé energie

Proč se ceny potravin zvyšují v Česku rychleji než jinde v Evropě? Proč je tuzemská sazba DPH na potraviny jedna z nejvyšších v EU? Proč čeští zemědělci a potravináři přestávají být konkurenceschopní v rámci evropského trhu? O tom diskutovali prezidentka Potravinářské komory ČR Dana Večeřová, prezident Agrární komory ČR Jan Doležal a hlavní ekonom Trinity Bank Lukáš Kovanda. Profesní komory v srpnu uspořádaly Kulatý stůl k cenám potravin, na kterém vyzvaly vládu k řešení situace.

Výrobu potravin prodražují vysoké vstupní náklady zemědělců a potravinářů na energie, pohonné hmoty, dopravu, skladování nebo také rostoucí mzdy. Diskutující se shodli, že zdaleka největší vliv na ceny potravin však mají ceny energií. Vedení Agrární komory ČR a Potravinářské komory ČR proto opakovaně vyzývají vládu premiéra Petra Fialy k jednání o efektivní pomoci tuzemským podnikům, což by přispělo

i ke zlevnění potravin pro spotřebitele. V situaci, kdy jiné evropské státy kompenzují podnikatelům raketový růst cen energií, považují obě organizace za nevyhnutelné urychlené nastavení parametrů podpory českým podnikatelům.

Evropská komise sice schválila 23. března 2022 Dočasný krizový rámec, který umožňuje členským státům poskytnout podporu podnikům zasaženým hospodářskými dopady agrese a následnými sankcemi kvůli válce na Ukrajině, česká vláda jej ale vůbec nevyužila. Dočasný krizový rámec bude platit pouze do konce letošního roku, poté Evropská komise vyhodnotí jeho potřebnost a případně prodlouží jeho platnost.

„Rozumím tomu, že státní rozpočet je napjatý, ale není možné nechat padnout celý český potravinářský průmysl,“ reagovala Dana Večeřová, prezidentka Potravinářské komory ČR, a pokračovala: „Ukazuje se, že jedině zavedení opatření na zmírnění dopadů vysokých cen elektřiny a plynu podle Dočasného krizového rámce umožní stabilizaci cen potravin. Žádné

jiné opatření, které zatím bylo přijato nebo se o něm uvažuje, zdrazování energií, hlavně plynu, pro firmy neřeší. V tuto chvíli kompenzuje drtivá většina evropských států. Podle našich informací jde o 24 z 27 států,“ doplnila Dana Večeřová.

„Jiné členské státy dokázaly využít Dočasný krizový rámec lépe než česká vláda. Zemědělcům a potravinářům ze zahraničí tím dopřály v této nelehké době konkurenční výhodu na evropském trhu oproti českým producentům, jejichž postavení se stále oslabuje. Je proto potřeba, aby vláda premiéra Petra Fialy přišla urychleně s plánem na pomoc tuzemským podnikatelům, pokud nechce přispět k jejich další likvidaci,“ komentoval situaci Jan Doležal, prezident Agrární komory ČR. Současně informoval: „Podle zpráv z naší členské základny zvažují omezení podnikání chovatelé prasat, drůbeže, skotu a pěstitelé citlivých komodit, jako jsou brambory či jablka.“

Hospodářská komora ČR vyčíslila potřebnost kompenzací v celém českém průmyslu na

21 mld. Kč. Vzhledem k údajům o výběru daní za první čtvrtletí a vzhledem k inflaci lze očekávat vyšší příjmy státního rozpočtu minimálně v kolonce DPH, která je obvykle nejvýznamnějším daňovým příjmem do státního rozpočtu.

Profesní komory, které hájí zájmy většiny českých zemědělců a potravinářů, se dále shodly, že by k řešení situace s vysokými cenami potravin pomohlo dále také snížení DPH na potraviny. S tím souhlasí i hlavní ekonom Trinity Bank Lukáš Kovanda. „Musí jít o systémový krok, tedy snížení DPH na potraviny by mělo být trvalé. Jedině to bude mít pozitivní sociální dopad a uleví sociálně zranitelným domácnostem, což je v současné situaci žádoucí. Vláda musí hledat úspory jinde,“ vyjádřil přesvědčení Lukáš Kovanda. Česko má jednu z nejvyšších daní v Evropě. Polsko má například 5 % a dnes dočasně na 300 položek dokonce 0 %, Německo 7 %, Rakousko a Slovensko 10 %. Organizace to označily za jeden z důvodů, proč je v okolních státech levněji. (tz)

Třetina Čechů by uvítala mít bankomat blíž, než je tomu v současnosti

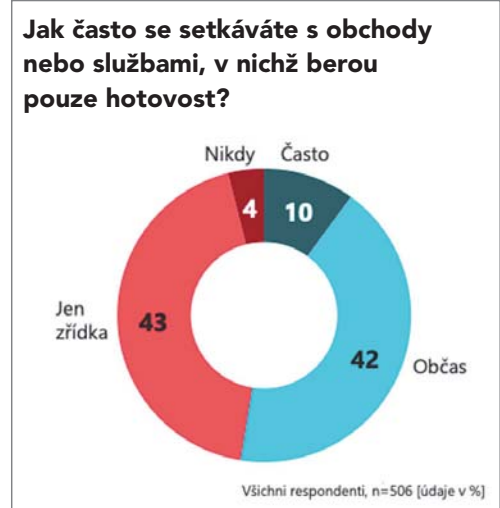
Podle aktuálního průzkumu společnosti STEM/MARK pro provozovatele bankomatů Euronet by 50 % Čechů uvítalo více bankomatů v místech, kde se pohybují. Největší zájem je v obcích do jednoho tisíce obyvatel.

Třetina Čechů se potýká s problémem, že potřebují hotovost, ale nemají si ji kde vybrat. Bankomaty jsou nejvíce potřeba právě v malých obcích, kde se jak obchodům, tak například restauracím nevyplatí pořizovat platební terminály. S koncem EET je pravděpodobné, že i vůle do budoucna klesne na minimum. Paradoxně právě v malých obcích je bankomatů nejméně a obyvatelé musí dojíždět do vzdálenějších měst.

„S inflací, rostoucími cenami za energie, ale hlavně cenami za pohonné hmoty se prodrazí i cesta za hotovostí. Při dnešní ceně téměř 50 Kč za litr benzínu a například 12 km dojezdu, nemluvě o dalším poplatku za výběr, pokud jde o jinou banku, než u které máme založený účet,

se cena za výběr mnohonásobně zvýší,“ komentoval situaci Ondřej Kozák, výkonný ředitel společnosti Euronet ČR.

Problematickou situaci potvrzují i starostové menších obcí. „Ač poptávka obyvatel byla velká, zajistit bankomat v obci byl problém.

ni,“ řekl Jaromír Nepovím, starosta města Chřibská.

Několikrát měsíčně vybírá až třetina lidí

Podle průzkumu by až polovina Čechů uvítala více bankomatů ve svém okolí. Největší zájem, a to 68 %, je v obcích do tisíce obyvatel. Více než polovina dotázaných chce alespoň občas nakoupit v obchodě nebo službách, kde berou pouze hotovost. Celých 31 % lidí ale uvedlo, že má bankomat velmi daleko od bydliště. Nepřekvapí, že nejhorší dostupnost uvedli respondenti z malých zmíněných obcí do tisíce obyvatel. V pěší vzdálenosti zde bankomat má pouze 14 % lidí. V obcích s 1000–5000 obyvatel má bankomat v pěší vzdálenosti už 41 % lidí.

„Podle průzkumu si třetina lidí alespoň občas potřebuje vybrat, ale v okolí nemá kde. V obcích do tisíce obyvatel se do takové situace alespoň občas dostává až 53 % lidí. Snažíme se poskytnout právě malým obcím možnost umístění bankomatů s poplatky za výběr podle smlouvy s jejich bankou,“ komentoval situaci Ondřej Kozák. (tz)

Firemní flotila pod dohledem

V dobách, kdy se jako novinka zaváděla dálková kontrola pohybu vozidel, byli jejími největšími odpůrci řidiči. Nechtěli být neustále pod drobnohledem dispečera nebo zaměstnavatele. Dnes je situace jiná. Co se tedy změnilo? O tom jsme si popovídali s Martinem Šarochem, obchodním ředitelem společnosti SHERLOG.

Jaký je zájem o monitoring firemních vozidel?

Elektronická kniha jízd neboli monitoring vozidel, ať už to nazýváme jakkoli, je jedním ze základních nástrojů pro efektivní řízení a správu vozového parku a zájem o tuto službu stále roste. Firmy pochopily, že kniha jízd není jen o vypisování toho, kdo kde a kdy s vozem byl, ale lze tuto správu povýšit na komplexní řešení, které nejen eviduje jednotlivé jízdy, ale „hlídá“ výdaje za jednotlivé vozy, upozorní na blízkost servisu, umožní vyhodnocení jízdních stylů, eviduje tankování a platby přes tankovací karty. A proč tedy vymýšlet vymyšlené, když už je vše pro takové řízení připravené a zabalené v jednom balíčku. Firmy dnes mají dost jiných starostí a my jim přinášíme jednoduché, ale i sofistikované řešení.

Co podporuje a co brání rozšíření služby?

Pokud se ptáte, zda je naše řešení nějakým způsobem technicky limitované, tak není. Z tohoto

pohledu je lze aplikovat na jakýkoli vůz, pracovní stroj i loď, na vše, co má vlastní „autobaterii“, ale dokážeme zajistit monitoring například i kontejnerů, kde žádná autobaterie není. Ke každému klientovi přistupujeme individuálně a snažíme se najít pro každého optimální řešení. Pokud se ptáte, proč někteří klienti službu nakonec nevyužijí a toto řešení odmítají, tak to se týká převážně malých rodinných firem s několika málo vozy. V takových firmách toto řešení vnímají jako nástroj kontroly a potažmo nedůvěry. Elektronickou knihu jízd nepovažují za nezbytnou rovněž subjekty, které nejsou plátcí DPH, a nemusí prokazovat užívání vozu k podnikání.

Kdo nejvíce ocení monitoring?

Tady je odpověď velmi jednoduchá, elektronickou knihu jízd ocení všichni ti, kdo ze zákona musí vést knihu jízd. Ať už je to menší firma, větší firma, nebo dopravci. Samozřejmě, čím větší vozový park, tím více administrativy s tím spojené, a tím větší úlevu přináší naše řešení. Dopravci např. ocení možnost napojení jednotky na digitální tachograf, možnost vzdáleného vyčítání dat z tachografu a mít tato data na jednom místě, a to v aplikaci SHERLOG Trace. Pro každou firmu je stěžejní něco jiného, někdo potřebuje kontrolní nástroj, někdo ocení rozsáhlý reporting a přehled o výdajích, jiní potřebují řešení pro kontrolu tankování a spotřeby PHM.

Martin Šaroch, obchodní ředitel společnosti SHERLOG

Nebrání se řidiči, respektive není problém sehnat profesionály za volant? Víme, jaká je situace na trhu práce...

Jak už jsem zmiňoval výše, nechuť zavádět toto řešení mají spíše rodinné firmy, kde pracují výhradně rodinní příslušníci, případně rodinní přátelé. U většiny firem o takovýchto systémových řešeních rozhodují majitelé, jednatelé nebo

vyšší management dané společnosti. Setkáváme se s tím, že zavedení tohoto systému ovlivňuje hlavně finanční otázka. V dnešní době firmy velmi zvažují veškeré investice a jejich snaha je výdaje minimalizovat, takže cena a kvalita hraje hlavní roli v konečném rozhodnutí. Ve většině firem je již takové řešení standardem, rovněž je v interních pokynech zapracované a zaměstnanci jsou informováni o takovém řešení.

Nechuť zaměstnanců jsme vnímali v 90. letech, kdy se tato technologie „rodila“ a zaváděla. To jsme zaznamenali různé snahy ze strany řidičů, jak zneškodnit jednotky, a byli v tom opravdu vynalézaví. V dnešní době chytrých telefonů, digitálních tachografů, různých navigací si již řidiči na tyto systémy zvykli a nepovažují to za nic nestandardního a neobvyklého. Nakonec i samotní řidiči ocení tuto službu, protože nemusí sáhnout na tužku a papír, a každý den vypisovat a vyúčtovávat „cesták“ a nemusí zapisovat každou jízdu, vše se děje automaticky.

Doporučíte i jiné způsoby zefektivnění provozu firemního vozového parku?

Nejsem si jist, zda nějaký jiný způsob pro efektivní řízení existuje – vždy to je o technologii GPS/GSM a k tomu sloužící webové nebo mobilní aplikaci, co pomáhá v administrativě vozového parku. Je to asi otázka budoucnosti, co přinese vývoj. A že něco přinese, to je jisté.

ptal se Pavel Kačer

Nedostatek kapacit nahrává outsourcingu skladování

S ohledem na narušení dodavatelských řetězců a nedostatečnou skladovou kapacitu firmy stále častěji realizují vlastní skladování formou outsourcingu. Skladování v externích skladech je model, který jim řeší zásadní problém. Kvůli nespolehlivosti v termínech dodávek se předzásobují, aby nebyla ohrožena jejich výroba, což často naráží na kapacity vlastních skladů. Při využití outsourcingu navíc těží z toho, že se nemusí starat o vybavení skladů ani o skladníky, vše je v režii externího partnera.

Efektivita skladování v rámci outsourcingu záleží zejména na systému skladování s ohledem na reálné potřeby firmy, skladování tedy musí být řešeno s ohledem na strukturu, skladbu a povahu zásob. „Při využití outsourcingu je zásadní správně nastavit procesy a komunikaci. Provider musí naslouchat potřebám zákazníka, nabídnout a poskytnout odpovídající služby, ale

vše je současně nutné pravidelně vyhodnocovat na základě správně nastavených KPI ukazatelů,“ popsal Michal Foret, senior project manager společnosti PST CLC. KPI ukazatele se týkají například úrovně služby, kvality vychystávání, včasnosti vychystávání atd.

Zásadním faktorem, který je důležitý pro kvalitní outsourcing skladování, je kvalitní vý-

měna informací a dat. „Digitalizace neustále postupuje. Pozorujeme snahu firem o co největší automatizaci přenosu informací s apelem na rychlost a kvalitu přenášených dat. EDI komunikace je základem pro kvalitní outsourcing, oboustranná výměna dat je jasný trend. Díky tomu pak mají oba partneři online informace o průběhu celého procesu,“ řekl Michal Foret. Doplňuje, že výměna informací musí být nejen rychlá, ale také bezchybná.

To vše souvisí s výběrem poskytovatele outsourcingu skladování. „V poslední době zaznamenáváme, že zejména nadnárodní firmy mají v rámci interních pravidel požadavek na poměrně časté tendrování služeb, aby tím ověřovaly konkurenceschopnost využívaných služeb,

přičemž, myslím si, ani poskytovatele služby měnit v řadě případů nechťejí. Jde o formu benchmarkingu, která sice může vést ke změně poskytovatele, ale často vede pouze ke zvýšení tlaku na poskytovatele stávajícího,“ uvedl Michal Foret.

Outsourcingu skladování nyní nahrává i skutečnost, že nabídka logistických nemovitostí vysoce převyšuje poptávku. To má samozřejmě vliv i na cenu pronájmů skladů. „Najít místo pro skladování v blízkosti firmy je často nereálné, proto firmy hledají sklady i v okruhu 50–100 km, což ale poměrně zásadně zvyšuje náklady na dopravu. I proto hledají další možnosti a jednou z těch zásadních je právě outsourcing skladování,“ doplnil Michal Foret. (tz)

Firemní benefity pomohou rodinnému rozpočtu v době rekordní inflace

Celou českou populaci straší současné rostoucí ceny snad všeho. I proto zaměstnanci zvyšují své požadavky vůči zaměstnavatelům na růst mezd. Řešením, které by mohlo uspokojit obě strany, je přidat nikoli ve mzdě, ale ve firemních benefitech.

Průzkumy ukazují, že jednou z prvních položek, kde Češi chtějí nalézt úspory, je šetření na kvalitě stravování. Tím je myšlen zejména pracovní oběd, jehož průměrná cena v restauracích dosáhla v první polovině června 163 Kč. Přitom nejčastější hodnota stravenky od zaměstnavatele je pouze 100 Kč. To je částka, za kterou se už v průměru nelze najíst nikde v republice. „V tuto chvíli se lidé ve většině krajů už nenaobědvají ani

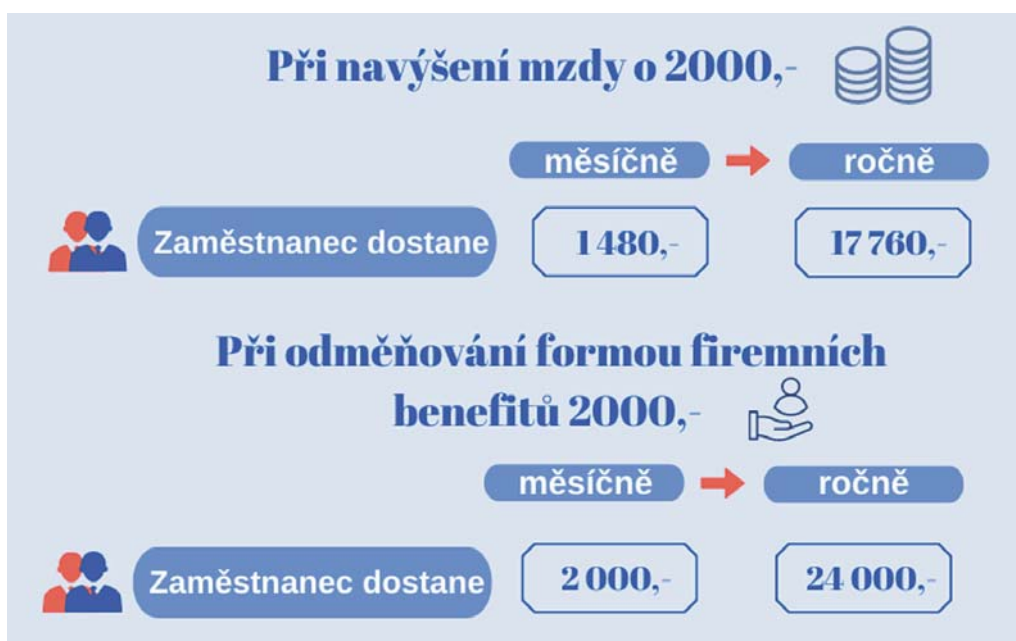
za daňově nejvýhodnější stravenku, jejíž hodnota je pro letošek 150 Kč,“ uvedla Martina Machová ze Sodexo Benefity a dodala, že pokud by firmy chtěly svým zaměstnancům přilepšit, je navýšení příspěvku na stravování variantou, která je daňově mnohem výhodnější, než kdyby stejnou částku přidaly ve mzdě. „Firemní benefity obecně jsou řešením, jak vyjít vstříc požadavkům zaměstnanců na zvýšení mezd, a přitom co nejméně zatížit hospodaření firmy,“ vysvětlila Martina Machová a svá slova vysvětlila za pomoci jednoduchého příkladu na straně zaměstnance. Ten při navýšení mzdy o 2000 Kč získá měsíčně ve výplatě navíc 1480 Kč, protože 520 Kč „padne“ na daně a pojištění. Když ale stejnou částku dostane v benefitech pro volný čas, připadne mu celá. „Pokud bychom to vyčíslili ročně, tak je to 17 760 proti 24 000 Kč v benefitech.“

Volnočasové benefity mají opravdu široké využití a je jedno, jestli jde o papírové poukázky Flexi Pass, kartu, či kredity v Cafeterii. Lidé si za ně mohou pořídit spoustu věcí či služeb, které rodina běžně používá. „To, že si lze s pomocí benefitů zaplatit celou dovolenou či lázeňský pobyt třeba v Karlových Varech, Poděbradech či Jáchymově, asi všichni tak nějak tuší. Můžete si ale třeba půjčit nejrůznější sportovní vybavení – od kanoí a raftů pro sjíždění řek přes terénní kola až po špičková kola a elektro-

kola. Pokud dáváte přednost klidnější zábavě, tak si můžete pořídit vstupenky do divadla – a to i na open-air představení, kina či na jakoukoli akci, jež se prodávají prostřednictvím Ticketportal.cz,“ přidala pár tipů Martina Machová.

Ale to pořád ještě není všechno. „S benefity totiž můžete nakupovat skutečně předměty

denní potřeby, a pomoci tak rodinnému rozpočtu,“ připomněla Martina Machová a dodala: „Koupit si můžete veškeré volné prodejné léky v podstatě ve všech lékárenských sítích či nové brýle i kontaktní čočky. A třeba také učebnice a knihy, a to v síti knihkupectví Luxor, Academia, Kosmas či Knihy Dobrovský.“ (tz)

Cloudu se v Česku daří

Cloudové služby si začínají podmaňovat český trh. V nadcházejícím roce do nich firmy plánují investovat téměř třetinu svého IT rozpočtu. Alespoň jedno řešení založené na cloudu využívá v Česku 77 % firem, přičemž těchto řešení najdete ve firmách zpravidla více. Zpráva softwarové společnosti SAP Journey to the Cloud vycházející z průzkumu agentury Kantar odhalila, že české firmy využívají cloudové systémy průměrně v šesti různých oblastech svého podnikání.

„České podniky si velice dobře uvědomují, že budoucnost spočívá v přechodu z klasických serveroven na systémy, které jim dokážou poskytnout potřebnou flexibilitu a efektivitu. V následujícím roce plánuje více než polovina z nich implementovat alespoň jeden systém běžící v cloudu. SAP se tím pádem nachází v jedinečné pozici, kdy dokáže firmám poskytnout řešení pokrývající všechny základní oblasti jejich činnosti a zároveň i systém, který je připraví na budoucí výzvy,“ řekla Hana Součková, generální ředitelka SAP ČR.

Česká specialita: správa a zpracování dat

Při pohledu na využívání i plánované investice do cloudu čeká český trh podle zprávy SAP příznivá budoucnost. Alespoň jedno cloudové řešení využívá již 77 % firem, přičemž v nadcházejícím roce podniky investují v průměru 30 % svých IT rozpočtů právě za tímto účelem. Dvě

třetiny dotázaných pak uvedly, že investice plánují v budoucnu navyšovat. Pouhých 5 % přiznává, že bude investovat méně.

Ve srovnání s ostatními zeměmi střední a východní Evropy vyniká Česko ve správe a zpracování dat. Více než polovina firem už nějaké cloudové řešení má a dalších 27 % zvažuje jeho využití v následujících dvou letech. Pomyslné prvenství sdílíme se Srbskem, kde využívá cloud pro správu dat 54 % firem a 23 % o něm uvažuje.

České firmy dále nejčastěji využívají cloudová řešení v oblasti bezpečnosti (48 %) a účetnictví (46 %). V regionálním srovnání nejvíce zaostáváme v oblasti e-commerce, kde cloud využívá pouze třetina lokálních firem. Hůře je na tom pouze Rakousko s 24 %.

Bezpečnost jako největší výhoda i obava

Mezi nejčastější důvody pro investice do cloudu uvedly české firmy potřebu práce na dálku a flexibilitu. V tom se shodne více než třetina. Podobný podíl dotázaných vidí jako největší přínos bezpečnost dat.

Právě bezpečnost je v Česku stejně jako v ostatních zemích střední a východní Evropy i největší obavou související s cloudovými řešeními, zejména únik hesel a citlivých údajů. To zmiňují téměř tři čtvrtiny manažerů. Sedm z deseti dotázaných se obává ztráty dat a neoprávněného přístupu k citlivým údajům.

Zavedení bezpečnostních certifikátů od nezávislých hodnotitelů a možnost šifrování dat

dodavatelem vnímá čtvrtina manažerů jako faktory, které by v jejich firmách zrychlily přechod do cloudu. Častěji zmiňovali dotázaní pouze zjednodušení integrace cloudových řešení a přenosu dat mezi nimi.

Na cestě za standardizací

Podle zprávy SAP se více než polovina firem ve střední a východní Evropě nachází uprostřed digitální transformace a zavádí nové systémy, které jim poskytnou lepší integraci, flexibilitu a konzistentnější digitální ekosystém.

V Česku uvedlo 27 % manažerů, že využívá plně standardizovaných podnikových informačních systémů (ERP). To je společně s Rumunskem druhý nejvyšší podíl v regionu za Srbskem se 36 %. Nejméně firem s plně standardizovaným ERP systémem je v Rakousku a Polsku, kde tento podíl nedosahuje ani 20 %. Z českých respondentů pak více než polovina označila vlastní firemní systémy za blížící se standardu a pouhá jedna desetina dotázaných za velice různorodé.

„S rychlým růstem cloudového trhu jde ru-ku v ruce i vznik velkého množství systémů, které na tento trend reagují. Při diskuzích s klienty proto často probíráme i téma standardizace. Získání souhrnného přehledu o činnostech firmy je totiž často složité, když máte různá řešení od několika dodavatelů. Jednotná platforma vám proto pomůže nejen vytvořit centrální zdroj informací, ale ušetří vám čas i zdroje, které poté využijete u činností s vyšší přidanou hodnotou,“ uzavřela Hana Součková. (tz)

Nezapomeňte na knihu

ALBATROS MEDIA a.s.

www.albatrosmedia.cz

Paví hody

Jan Štifter

Velké dějiny hýbou nebývalou silou i malými městečky – Horní Jelení je toho důkazem. Podivná sešlost, při které se místní obyvatelé oddávají pavím hodům, ožívuje dávné demony, rodinná tajemství, a především touhy, bez nichž by svět utonul v nehybnosti. Jak žít a přežít, když kolem bouří historie? Dramatické osudy první poloviny 20. století vás zavedou do jelenské divočiny, do krásné vily po Němcích v Trutnově i do luxusního hotelu ve válkou zmiňaném Trenčíně.

Opravdové zločiny 2

Lucie Bechynková

Vydejte se do nejtemnějších koutů lidské duše s vydatnou dávkou slavných zločinů, které jsou skrz naskrz nasáklé krví! Moderátorka a spoluzkladatelka napínavého podcastu Opravdové zločiny, vás nechudí ani o ty nejmorbidnější detaily.

Přes Zábradlí k Cimrmanům

Jan Hraběta, Jana Magdoňová

Praotec Čech v Českém nebi, správčová v Lijavci nebo Běda v Aktu. To jsou jen některé z nejznámějších rolí Jana Hraběty, který v Divadle Jára Cimrmana začínal jako kulisák. Brzy se z něj však stal „doktor inženýr“ a plnohodnotný cimrmanolog. Jak vypadala jeho celoživotní pout? Rozhovor vedený publicistkou Janou Magdoňovou a opatřený předmluvou Zdeňka Svěráka představuje nostalgické, intimní i nesmírně zábavné svědectví o výjimečném hereckém osudu.

Snoubenky smrti

Jean Christophe Grangé

Krásné a bezstarostné. Takové jsou manželky nacistických pohlavárů známé jako „nevěsty“. Zatímco v Evropě to vše, tyto dámy se nerušeně scházejí v berlínském hotelu Adlon na sklenku šampaňského. Brzy však i ony na vlastní kůži okusí, jak se prohrává boj o vlastní život. Do vyšetřování série brutálních vražd se pouštějí tři lidé: neortodoxní psychoanalytik, bohatá dědička a nemilosrdný gestapák. Co když se ale pachatel skrývá jinde, než si všichni myslí?

Zápisky z Afghánistánu

Karel Rožánek

Zahraniční korespondent ČT v Afghánistánu Karel Rožánek přináší osobní svědectví o zahraničních misích v divoké zemi lovců draků. Jak probíhala návštěva Miloše Zemana nebo koncert Daniela Landy pro české vojáky? Silná výpověď doplněná o unikátní fotografie zaujme všechny, kdo se zajímají o Afghánistán, novinářskou praxi i vojenská témata.

Musím tě zradit

Ruta Sepetysová

Rumunsko, 1989. Sedmnáctiletý Cristian Florescu sní o tom, že se stane spisovatelem, ale Rumuni nemají svobodu snít. Na Cristiana se zaměří tajná policie a nutí ho, aby donášel na své blízké. Mladík se rozhodne riskovat vše, aby odkryl pravdu o režimu a ukázal světu, co se v jeho zemi děje. Když přijde čas, dychtivě se připojí k revoluci a je odhodlaný bojovat za změnu.

Matla

Roman Staša

Hokejka, kuchař, trenér, běžec, cestovatel... Těch nálepek už jsem měl hodně. Chcete vědět, jak jsem k nim přišel? O tom vám teď povím všechno. Tohle totiž není obyčejná kuchařka, ale taky celej můj životní příběh. Ke každému období, o kterém budu vyprávět, přidám několik receptů a poradím, jak při vaření zvládnout pár průšvihů, protože v tom jsem se osvědčil.

Grada Publishing, a. s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: 234 264 401
fax: 234 264 400
www.grada.cz

Digitální rodičovství

Carrie Rogers Whitehead

Cítíte se doma zahlceni digitálními technologiemi? Máte strach o své děti, co se jim může ve virtuálním světě stát? Tato kniha přináší „tři zásady digitálního rodičovství“ pro tři věkové kategorie dětí. S pomocí této knihy si vybudujete zdravý přístup k digitální zodpovědnosti. Odměnou vám budou spokojenější vztahy v rodině a méně stresu díky bezpečnějšímu používání technologií.

Smart Press, s.r.o.
Velflíkova 1417/12
160 00 Praha 6
tel.: 233 320 075
e-mail: redakce@smartpress.cz
www.smartpress.cz

Velká kniha o kávě

Petra Davies Veselá

Autorka rozšířila a aktualizovala svou první úspěšnou knihu o kávě. Sepsala spoustu nových poznatků a zohledňuje své nové zkušenosti i velký rozkvět kávové kultury. Kniha je určena i těm, kteří svou první knihu o kávě mají – obsahuje zcela nové fotografie i mnoho nových informací. Nádherné nové fotografie Davida Židlického, vtáhnou čtenáře do děje. Zavedou je přímo na kávové plantáže, do pražírny, seznámí je s domácími i profesionálními mlýnky a kávovary. Kniha dále nabídne řadu nových metod přípravy kávy a receptur. Také v ní najdete i praktické rady, jak založit vlastní podnik.

INZERCE

Účetní a poradenská firma FISKUS CZ s.r.o. vám nabízí:

vedení jednoduchého i podvojného účetnictví, zpracování účetnictví za celý rok, mzdy, DPH, daňová přiznání všeho druhu a řadu dalších služeb ekonomických a daňových (podnikatelské plány, úvěry, ekonomické vedení firem, krizové řízení apod.)

Kontakt: U Kanálky 1, 120 00 Praha 2,
tel.: 224 918 293; 224 922 420;
224 922 688; 224 917 584;
223 016 650; 223 016 651,
fax z jakéhokoli uvedeného čísla
mojmir@fiskus.cz 602 217 061
karel@fiskus.cz 603 423 097

www.fiskus.cz

Naše kavárna

Daniela Hrbková řídí lidské zdroje v Makru ČR

Společnost makro ČR oznámila změnu na pozici ředitele/ky pro lidské zdroje, kterou převzala Daniela Hrbková. Přišla z Tesco Stores ČR.

Marriott vede Peter Hinchliffe

Management pražského hotelu Marriott nově posílil Peter Hinchliffe, který bude z pozice provozního ředitele dohlížet na každodenní provoz hotelu.

V čele Xerox je Steven Bandrowczak

Společnost Xerox do pozice generálního ředitele jmenovala Stevena Bandrowczaka. Působil jako zastupující CEO společnosti.

Sponzoring, charita, pomoc

ROSSMANN dá milión

Drogerie ROSSMANN spustila letošní druhou vlnu svého charitativního projektu KDE SRDCE POMÁHÁ, který je součástí dlouhodobé strategie společnosti. Zákazníci mohli v mobilní aplikaci věrnostního programu ROSSMANN CLUB hlasovat pro příběh, který je zaujal, a proměnit tak své nevyčerpané body z nákupů v dobrý skutek. V rámci této vlny spolupracuje řetězec z patientskou organizací DEBRA ČR, neziskovou organizací Fandi mámám a nezávislou organizací Nadace Naše dítě. (tz)

Lego naší legislativy

Změna telekomunikačního operátora

Ke změně telekomunikačního operátora spotřebitele, ale i podnikatele obvykle vede snaha ušetřit. Nalezení nového operátora může být dobrou cestou, jak snížení ceny za služby elektronických komunikací dosáhnout. Platí to pro služby volání i pro služby přístupu k internetu. Pokud však účastník očekával výhodnou retenční nabídku, kterou se operátoři snaží udržet zákazníky před odchodem ke konkurenci, nyní může být zklamán.

„V současné době není problém ho rychle změnit,“ řekla Eduarda Hekšová, ředitelka spotřebitelské organizace dTest. „Současné předpisy požadují, aby k přenesení čísla došlo do tří dnů od podání žádosti a ke změně poskytovatele přístupu k internetu do pěti dnů od podání žádosti, pokud se účastník nedohodne s operátorem na jiném termínu,“ dodala.

Přechod k novému operátorovi je možný provést v tzv. režimu one-stop-shop. Pro spotřebitele nepřiznivou novinkou je, že od 1. dubna 2022 je vyhláškou o podmínkách přenositelnosti čísel a změny poskytovatele služby přístupu k internetu znemožněno zastavení procesu přenesení čísla k novému operátorovi po podání žádosti o přenesení čísla, protože od předání informace o datu přenesení do referenční databáze přenesených čísel již přejímající ani opouštěný operátor nesmí zastavit proces přenesení telefonního čísla. „Zastavení procesu přenesení čísla bylo spotřebiteli s oblibou využíváno pro přijetí tzv. retenční nabídky od stávajícího operátora,“ vysvětlila E. Hekšová.

Zatím málo známou a málo využívanou skutečností je, že vedle přenesení telefonního čísla existuje také možnost změnit poskytovatele služby přístupu k pevnému internetu. Stačí k tomu znát OKU, což je ověřovací kód účastníka, který zjistíte ze své smlouvy, v internetové samoobsluze nebo dotazem u svého operátora, a pak o změnu poskytovatele požádat. Zjištění OKU nebývá u všech poskytovatelů služby přístupu k internetu jednoduché. Proces změny poskytovatele služby přístupu k pevnému internetu je jinak podobný procesu přenesení čísla. Grafický návod ČTÚ se stručným popisem jednotlivých kroků a s možností zjištění dalších podrobnějších informací poradí těm, kdo chtějí změnit svého dosavadního poskytovatele služby přístupu k pevnému internetu. (tz)

Světový unikát pro vyšší výnosy jetele

Celý svět hledá možnosti, jak uživit přibývající obyvatelstvo, jak čelit klimatickým změnám, jak využít potenciálu vědy, výzkumu a vývoje k tomu, aby potravin ve všech koutech země bylo dostatek. Svým dílem k tomu přispívají výsledky členů Asociace výzkumných organizací. Například nedávno byly v soutěži Vizionář roku oceněny milníky práce pražské firmy ESSENCE LINE, s.r.o., za přípravu tzv. populačního čipu. Oč jde, to nám vysvětlil Ing. Petr Novotný, jednatel zmíněné společnosti:

Významně jste zabodovali v soutěži Vizionář roku 2021. Ocenění se vztahuje k dlouhodobým výsledkům práce. Oč přesně jde?

Za podpory Technologické agentury ČR (projekt č. TH02010351; s názvem Efektivní biotechnologie pro syntézu populačních čipů a její ověření na pilotní matici rostlinného materiálu) a ve spolupráci s Masarykovou univerzitou, Výzkumným ústavem pícninářským a šlechtitelským odborníkem Ing. Hanou Jakešovou se nám podařilo připravit tzv. populační čip, který pomáhá šlechtitelům s genetickou selekcí vhodných genetických znaků. V případě tohoto projektu šlo o výběr jedinců jetele lučního s genetickými znaky odpovídajícími za vyšší fixaci dusíku v půdě, a tím zvýšení výnosů důležité hospodářské rostliny. Tato technologie je dle dostupných informací světo-

vým unikátem a je schopná efektivní a ekonomické selekce napříč desítkami tisíc jedinců.

Genotypizace jetele. Jak si to vyložit? A proč úsilí odborníků směřuje právě k jetele? Čím je pro zemědělství zajímavý?

Jetel patří mezi významné nektaronosné rostliny, které nacházejí využití zejména v zemědělství ke krmení dobytka a ve včelařství. V zemědělství představuje významný přírodní zdroj dusíkatých látek a vodorozpustných sacharidů, používá se čerstvý i sušený jako krmivo pro hospodářská zvířata, obohacuje půdu o dusík. Mezi jeho další využití patří aplikace v lékařství a kosmetice pro jeho protizánětlivé a dezinfekční účinky. Jeho obliba sahá až do starověku, kdy přispěl k vyšším výnosům jak obilnin, tak v chovu skotu. Od roku 2002 roste zájem o pěstování jetele v celé Evropě, jelikož došlo k zákazu použití masokostní moučky jako krmiva pro hospodářská zvířata. V dalším představuje přírodní a energeticky výhodnější alternativu pro dusíkatá hnojiva, což je doprovázeno i významnou úsporou emisí CO₂. Pěstování jetele je přirozeně vhodnou variantou pro ekologicky hospodařící zemědělce.

Česká republika se může pyšnit kvalitním šlechtitelským zázemím s 33 českými odrůdami, přičemž velká část vyprodukovaného osiva jetele lučního je exportována na vyspělé trhy. Věříme, že vyvinutá technologie tudíž přispěje k dalším úspěchům v tomto odvětví.

Česká republika se může pyšnit kvalitním šlechtitelským zázemím s 33 českými odrůdami, přičemž velká část vyprodukovaného osiva jetele lučního je exportována na vyspělé trhy. Věříme, že vyvinutá technologie tudíž přispěje k dalším úspěchům v tomto odvětví.

Ing. Petr Novotný (vpravo), jednatel firmy ESSENCE LINE, s.r.o., s RNDr. Janem Nedělníkem (uprostřed), jednatelem Výzkumného ústavu pícninářského, při přebírání ceny Vizionář roku

Připravili jste čip, který umožňuje pracovat s tisíci jedinci během jednoho testu. Co z toho pro šlechtitele plyne? A jaký užitek z toho budou mít pěstitelé této rostliny?

V tomto konkrétním případě, o němž je řeč, v hledáčku našem a našich partnerů byla identifikace genotypů poskytující lepší fixaci dusíku. Zejména genetici odborníci z Masarykovy univerzity se toho problému zhostili natolik, že tyto znaky byly úspěšně identifikovány a my jsme již poskytli analytickou formu k efektivní selekci šlechtěných jedinců. Šlechtitelům tedy v dnešní době pomáháme tím způsobem, že nejsou odkázáni na pracnou analýzu zvláště každého jedince, nýbrž pomocí námi vyvinutého populač-

ního čipu provedeme analýzu řádově tisíců jedinců a vybraných znaků během jediné analýzy. Benefit pro pěstitele přirozeně spočívá ve vyšších výnosech vybraných plodin.

Získali jste v tomto směru světové prvenství. Hodláte tento úspěch komunikovat i širší veřejnosti?

Ano, přirozeně prezentujeme naše výsledky na odborných i komerčních fórech a hledáme využití nejen tohoto řešení, ale i v příbuzných odvětvích, zejména v zemědělství.

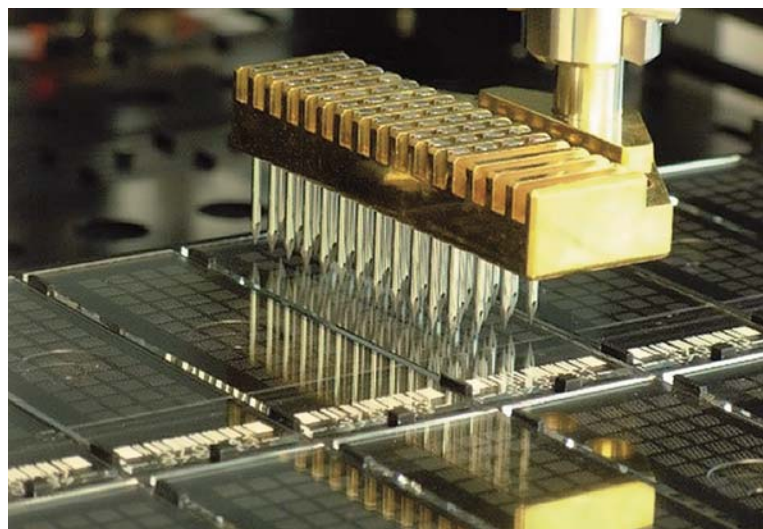
Unikátní know-how chráníte uživatelskými vzory. Pomýšlíte i na patent?

V této chvíli sami neuvažujeme o patentování. Částečně je to z toho důvodu, že naše know-how spočívá nejen v samotném výběru genetických znaků, ale i ve výrobním postupu populačních čipů a pokročilém bioinformatickém vyhodnocení víceplodných organizmů.

A vize do dalších let? Navázete na dosavadní poznatky?

Efektivní genotypizace patří k dlouhodobému směřování naší firmy. V této chvíli pracujeme na využití nejen u hospodářských rostlin, ale i hospodářských zvířat a domácích mazlíčků. Kromě zemědělské oblasti máme již několik aplikací sahajících do oblasti zdravotnictví.

otázky připravila Eva Brixi

INZERCE

MANAŽER ROKU 2021 PRESTIŽNÍ SOUTĚŽ POŘÁDANÁ JIŽ 29. ROKEM ČESKOU MANAŽERSKOU ASOCIACÍ

Slavnostní vyhlášení proběhne 20. září 2022 v Paláci Žofín v Praze.

V rámci Dne Manažerů se účastníci mohou těšit na Kulatý stůl na téma
Situace českých firem na podzim 2022

Svou účast přislíbili řečníci:

- Kateřina Kadlecová, ředitelka a CEO USSPA, s.r.o.
- Olga Kupec, CEO Abydos s.r.o.
- Adam Liška, CEO, předseda představenstva WITKOWITZ ENVY a.s.
- Ladislav Verner, generální ředitel SOMA spol. s r.o.
- Aleš Zavoral, ředitel vydavatelství A 11 s.r.o.

ČESKÁ MANAŽERSKÁ ASOCIACE
CZECH MANAGEMENT ASSOCIATION

